Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

SỐ THỨ 2253 — SIX PAGES — NGÀY THỨ BẢY 20 FÉVRIER 1926 — NGÀY MÙNG 8 THÁNG GIÊNG NĂM BÍNH DẦN — SÁU TRƯƠNG — NĂM THỨ 18

DIRECTEUR—PROPRIÉTAIRE
NGUYỄN VĂN-CỦA

Téléphone: 203
(Adresse télégraphique)
LỤC-TỈNH—SAIGON

GIÁ BÁN

	ĐÔNG-PHÁP	NGOẠI-QUỐC
Một năm.....	12$00	15$00
Sáu tháng.....	6 50	8 00
Ba tháng.....	3 50	4 50

BẢN LẺ MỖI SỐ.... 0$05
Mua báo thì trả từ ngày mồng một và ngày 16 mỗi tháng và phải trả tiền trước.

Lục Tỉnh Tân Văn
(LỤC-TỈNH TÂN-VĂN & NAM-TRUNG NHỰT-BÁO REUNIS)
南中日報聯合六省新聞
JOURNAL QUOTIDIEN
NHỰT BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và ngày chúa-nhựt

POUR LES ANNONCES
S'ADRESSER:
A Saigon: aux Bureaux du Journal rue Colonel, 152-155-157 (1er étage)
A Hanoi: aux Bureaux du Trung-Bắc Tân-Văn.
A Paris: chez MM. Davignon, Bourdet & Cie 9, rue Tronchet.

On traite à forfait pour les contrats de longue durée. Les prix sont payables d'avance.

Thơ, chèques và mandats gởi mua báo thì đề ngay cho M. NGUYỄN-VĂN-CỦA Tổng-lý Lục-Tỉnh Tân-Văn, còn bài vở đăng báo thì đề cho M. LÊ-HOÀNG-MƯU chủ bút.

DEPOT LEGAL INDOCHINE N° 477

CÁCH BỔ DỤNG GIÁO-SƯ
TRONG CÁC TRƯỜNG SƠ-ĐẲNG

Từ ngày quan Varenne sang cầm quyền ở cõi Đông-pháp, rất chú-ý về việc giáo dục, cái vấn-đề học ngài đã xem xét đến ngay, chẳng phải quốc-ngữ đã định-đặng làm thứ chữ dạy phổ-thông. Nghĩ lại bởi rằng khi thầy-giáo luyện tập được nhiều, thì việc học lại còn mở thêm ra nữa. Từ nay về sau, việc giáo-dục ở nước ta chắc lại một ngày một thêm mở, mà dân-tình cũng một ngày một thêm mở mang; ấy cái tiền-đồ của nước Việt-Nam ở đó, mối hạnh-phúc của dân-tộc Việt Nam cũng ở đó. Nhưng còn việc bổ dụng các thầy-giáo, tưởng nên sửa đổi lại một đôi chút, cho việc học thêm được hoàn thiện, cho sự giáo-dục mau có kết quả hay.

Việc học của con trẻ, cốt quan-hệ ở ý năm đầu, rèn đúc tánh nết và mở mang trí não, cho con trẻ khỏi lạc đường sai lối, thì lại cốt trông cậy vào thầy giáo; cái trách-nhiệm của thầy-giáo đã to, mà cái trách-nhiệm của thầy-giáo dạy con trẻ trong mấy năm đầu lại càng nặng, thì cái cách kén chọn thầy-giáo để giữ việc dạy con trẻ mấy năm đầu, lại càng nên chú-ý. Hiện nay các trường học ở các phủ-ý, các huyện-lỵ và các trường làng, chánh-phủ vẫn giữ người về coi việc dạy cho. Xét ra ở các trường ấy, các thầy-giáo có các lớp dưới, như lớp đồng-ấu, lớp dự-bị, phần nhiều là những người còn trẻ quá (tuổi chỉ vào trạc trong ngoài hai mươi), mới có bằng sơ học Pháp-Việt. Những người ấy mà cho giữ việc giáo-dục con trẻ mới vỡ lòng hay là mấy năm mới bắt đầu sự học ở các trường phủ, trường huyện và ở các chốn thôn quê, thì quyết không mong gì có được cái hiệu quả tốt. Mới là sửa học cho non, sự lịch duyệt chưa có, lại hay có tính nóng nảy, không biết thấy cái trình-độ của trẻ con, cứng lắt khắn khéo, dùng cách ôn-tồn, kỉ ai đạo dụ dịch lần lần, để khêu gợi cái lòng ham học của trẻ làm sao cho sự học tiến tới được mau. Hai là tính khí chưa định, phẩm hạnh chưa đứng đắn, thường phần nhiều cứ sự động khinh cuồng, không những là không đủ làm khuôn phép cho học trò theo, mà lại cũng không đủ tư-cách làm thầy cho người khác kính trọng; ấy vì thế mà ở các chốn thôn quê, các thầy giáo đối với những người chức dịch cùng là những cha anh học trò, tính nghị thường không được chu-toàn, lời ăn lẽ nói có nhiều điều khích bác, thành ra trở ngại đến sự giáo dục cũng nhiều. Vậy các viên thầy giáo ấy (cả đến các viên mới tốt nghiệp ở trường cao đẳng tiểu-học Pháp-Việt, hay là trường sư-phạm) tưởng khi bổ đầu chỉ nên bổ ở các nơi tỉnh lỵ, v. được gần gặn quan trên, thường có người xem xét bắt bẻ luôn luôn, khiến cho có lòng e sợ, thì việc dạy dỗ cũng ít dám tự ý mà làm liều; đợi độ năm, sáu năm, khi đã tuổi đã đông, chí khí đã định, nhẫn hạnh đã đứng đắn, mà việc dạy cũng đã quen rồi, khi ấy sẽ bổ đi các trường phủ, trường huyện hay các trường làng, thì những tệ-đoan đã kể ở trên kia, chắc cũng có phần bớt được.

Trong việc học hãy giờ, lại còn có một điều nữa cũng chưa được tiện, là các thầy giáo thường thấy thay đổi luôn, đang dạy lớp nầy lại đổi sang lớp kia, đang ở trường nầy lại bổ đi trường khác. Nói về cách thức dạy, giả như có một viên thầy giáo dạy lớp đồng-ấu, đã hiểu cái trình-độ của học-trò và quen các bài vở dạy trong lớp ấy, mà phải đổi dạy lớp khác, thì cái ai cũng là lúng bối ngỡ, việc dạy lắt khăng tình tường được, nếu bảy thá ý một năm đã hơn quen hơi thạo, lại sắp phải đổi dạy lớp khác, thế thì ra công việc của mình làm, cả đời phải chịu nổi lạ lùng bỡ ngỡ. Nói về đường tình-thần, thì thầy giáo thay đổi luôn, thấy với trò cứ thường lạ nhau, thầy với trò không quen nhau hòa nhau, thì việc dạy lại thêm nhiều khó; vả lại, thầy trò không quen ưa lẫn với nhau tình nghĩa vẫn không được thân mật, thầy không yêu trò, trò không mến thầy, thì cái lòng muốn đào tạo thành cho học-trò, tất cũng không được sốt sắng bằng nhau cho lắm ấy vì những cớ thế, không kể những người không có lượng tâm, không biết nghĩa-vụ, cứ một ngày hai buổi, chiều lệ đến nhà trường, miễn cho đủ thì giờ, khỏi quan trên quở trách, mong đến cuối tháng lãnh lương, đến những người thật có lương-tâm, muốn làm cho hết cái bổn-phận của mình, thường cũng để sanh lòng chán nản. Vậy mong rằng Chánh-phủ xét thấu cái tình hình ấy, mà cách bổ dụng thầy giáo sửa đổi lại (ít nhứt ở những thầy giáo cứ cho dạy chuyên một lớp cho được lâu lâu, cho am hiểu cái trình-độ của học-trò lớn ấy; hoặc là một thầy giáo ở lớp dưới, cứ mỗi năm lại theo cùng học-trò mà lên dạy lớp trên, mãi đến lúc học-trò tốt-nghiệp ở trường ra. Làm như thế thì thầy quen trò, trò quen thầy, tình nghĩa càng thân mật, việc giáo dục lại càng dễ dàng; vả lại, nhân tình ai cũng thế, trông thấy học-trò được nhờ công tác thành của mình mà được thành thân, thế là cái sự khó của mình có hiệu quả, thì lại vui lòng mà làm việc; đó lại là một cách khích khuyến các thầy giáo rất khôn khéo, tưởng cũng không kém gì sự tăng trật tăng lương của Chánh-phủ vậy.

H. T. B.

(T. B. T. V.)

DƯ LUẬN

Mong cho những người chức việc thương gia có Médaille danh dự, lúc trở về làng được quyền tranh cử chức nghị-viên địa-hạt

Chiếu theo chỉ dụ ngày 12 Novembre 1903, đặng quyền tranh cử chức Nghị-viên địa-hạt, những người đang bổ trong phần tổng, chẳng mấc nhiều hành tiểu binh gì về tội phản-nghịch hoặc ăn trộm ăn cướp mà phải coi tù nữa là 30 tuổi và phải có dự việc hương đảng hai năm.

Vì chỉ dụ mấy mà làm trở ngại cho những người việc chức việc thương gia kỳ nghề phiền hà lắm lúc, là con trở về quê hương xứ sở, sức còn mạnh trí còn đầy, muốn nghiện vai gánh vác việc nước việc dân cho rõ phận tu mi nam tử, cho khỏi hổ với cỏ cây, chớ chẳng phải vì lợi vì danh chi chi mà ham mà muốn mà không được quyền tranh cử chức nghị-viên địa-hạt, nghĩ kỹ suy cùng thật là thiệt thòi cho phần.

Vả lại, nước giàu thì dân mới mạnh, theo ý tôi tưởng cũng nhờ thương-mãi kỹ nghệ; thử xét, như một người có chí dinh thương, lập tiệm kia xưng nọ, tuy là lợi cho người, nhưng mà cũng làm giàu cho nước, lại có ích cho dân. Đây tôi xin giải, ý như một người chủ một hãng buôn to, mỗi năm phải đóng thuế vào khoảng ngàn chẳng ít, lúc là tình gần cho nước ta, cho có ích cho dân là nuôi sự sống của thầy thợ cũng trên vài chục người, kể của người công-ái sự trò nương nhau tìm đầu ý hiệp, coang biểu đồng tình kinh dinh sự nghiệp; đâu rằng một chủ nhà buôn, cho hay tài tài trí gần đủ, nếu không thể giúp sức thì làm sao mà làm trọn phận sự, nếu trách nhiệm không khám bào đó nhi phế, hoặc không may mà tay không đắc, tức nhiên cũng hàng phải sụp phải sự, tiền đâu mà đóng thuế, phải mất một lối gì của nước đó chăng? Lấy đó mà nghĩ, những người chức việc thương gia cũng có công lao chẳng nhỏ, cho nên lắm người giúp việc thâm niên cũng được nhà-nước Lanessa ân từ khuê bài danh dự (Médaille d'Honneur).

Chân biết những người giúp việc nhà buôn mà được ân trên ban thưởng, hưởng vua phần nước vẻ máy là người gìn trọn tư cách, tỏ thông cuộc thế nếm đủ mùi đời, rõng thấy xa nghe, lúc trở về làng, được quyền tranh cử chức nghị-viên địa-hạt là xứng đáng, chắc sao cũng trải tiếm nhiệt thành mà vì nước vì dân cho trọn phần trách.

Mong sao lời cầu khẩn kêu ca của tôi đây thấu đến tai các quan Tây Nam quản hạt nghĩ-viện, vì công-lý, chước lượng thế nào, đặng xin vì quan trên ra ơn vô lộ, cho những người chức việc thương gia kỳ nghề có médaille danh dự lúc trở về làng được quyền tranh cử chức nghị viên địa hạt, được vậy mới khỏi tiếng phiền hà như xưa nay mà tôi thường chê trc nghe lóng.

NGUYỄN-HỮU-TÌNH

« ĐẦU TÓC MƯỢN »

Tiểu-thuyết « *Đầu tóc mượn* » của M. Lê-hoàng-Mưu soạn, đã in rồi quyển đầu là cuốn thứ nhứt, dày trên 64 trương, bán mỗi cuốn 0$30. Hiện bán tại nhà in Union ở đường Catinat 155. Sẽ gởi bán trong Lục-châu, nơi các nhà bán sách.

Chẳng bao lu gi mà dám khoe, song gương cũng đáng cho người mua vui trong canh vắng. Xem rồi cuốn nhứt, liền có cuốn nhì đọc tiếp.

Ở lục-châu nhà nào muốn sẽ hãy gởi thơ cho M. Lê-hoàng-Mưu.

BÁ BANH TRÒ NÊN TỶ THÍ

*Đến hôm nay tôi xin dặt viết để thuật từ đầu chí đuôi cuộc đá banh mà Châudốc với Soctrang tranh phuôn rồi trở nên một trường tỷ thí như sau nầy: Nguyện M. Pho agent Technique là người ở Châudốc đồi lại từng chánh tại tỉnh Soctrang đã lâu rồi, nay mới đắc cử hội trưởng Ecole Sportive, còn người em là M. Tiếc Médecin auxiliaire và cũng là hội-trưởng Châudốc, theo ý tưởng của tôi thì M. Pho muốn cho hượnh dẫn viên cùng năm ba người bạn đồng hương hội hiệp ngoạn thưởng ngày xuân, nên mới cổ động một mặt đi quyên tiền, còn một mặt thì đi viện chiến của hội Soctrang-Sport thì hội S. S. cũng vui lòng tuyển chọn cho khỏi luốn cống phu rèn tập, ấy là một cái dịp trổ tài đặng làm cho rõ ràng bổn xứ, còn qui ông qui bà nghe đến hai chữ danh dự cho quê hương thì ai còn tiếc năm mươi đồng là gì, nên cũng hoan lâm nhu giúp, việc tài chánh xong rồi mới tư đến mời hội Châudốc thì hội nầy lại buộc phải chịu 60$ là tiền phí-lộ, còn việc đấu đồng thì khôi. Soctrang cũng chưu lòng thuận ý nên mau gởi lên y theo như lời, đến ngày 14 Février nhằm mồng hai Tết vào lối 11 giờ ngoài thì hội Châudốc xuống tới, chiều lại lại sắp tính tập lúc bốn giờ tuy một khác sân cao nắng gắt nhưng chiến tướng S. S. đã lẽ tựu đủ mặt đông đức, người thì dượt, theo ý tôi tưởng tướng sức tối thượng vì trời nồng nàng mau làm cho một mặt bốn giờ rưỡi thì hội Châudốc mới đến sân những người quen thuộc với nhau niềm nở chào hỏi bắt tay rất nên vui vẻ rồi cũng dượt, đến năm giờ thiếu mười lăm nghe tiếng tu hít thì hai bên chiến tướng đồng sắp theo hàng ngủ thì thấy người cầm tu hít có hơi gặp mặt một cái lần, có người không biết mặt thì cũng nghe danh là một tay nhà nghề, người đó trắng da, thấy có bề ngang, đi đứng vững vàng nhàm lẹ, nay người ấy chánh là M. Rôi ở Saigon còn ai là người không biết mặt là tướng avant centre của hội E. G. khi trước, còn ở lục-tỉnh thì ai cũng đều nghe danh nay nhơn dịp tế xứ (Cantho) thăm nhà nghe hỏi Châudốc là hội vô địch ở miền hậu giang nầy tranh đấu với hội Soctrang, cũng thừa bước nhân du trước xem cuộc sau quan soát thế tình cùng phong cảnh. Hai hội cũng là may nên gặp một người giám cuộc « Trung-tập » nên không thể tư vị đặng, còn trên đài thì có qui quan tây, nam dự khán. Tết năm nay nếu không có cuộc đá banh thì lấy làm buồn nghiến nên bốn phía bà tánh đứng coi kin bít. Khởi sự chơi thì hội S. S. bị phải mất trời chói nào mọi nên có nhiều khi trái banh bị đá bằng rớt xuống không thấy, mới có cách mười phút thì bên Soctrang Sport lo, từ đó tới sau thì S. S. lấn đường đất luôn luôn đá góc (corner) đặng ba lần, có một lần lướng bên chơn trái (inlerganche) đá một cá demi volé rất nên đứ đội, song rủi quá trúng nhằm người chạy giữa nên trái banh dội lại, gần đến giờ nghỉ thì trái banh cứ chuyền xuống hàng trung trung và hàng hậu tập hoài, tướng chơn mặt (inter droit) thất thế bị một người arrière và một người demi kẹp lẻ bắt tình, nhưng cái đó nói không đúng vì kín lắm, song có một đều nó tính hàng không thấy một người Châudốc nào tiếp tay cứu chữa, qua đến tăng (temps) sau thì S. S. ở yên bên thuận và thay đổi chiến tướng, người đứng arrière lên chạy avant centre, có ý đồng tâm hiệp lực nên chuyền trái banh lên hoài, người chạy góc trái đem banh xuống sâu quá nên bị người arrière Châudốc chặy ra đá chận trúng nhằm hông, song không hại gì, vì tướng ấy sức lực lắm, người arrière Châudốc lại hại lắm, đá hai cẳng, mình cao gần hai thước, da đen, mặt mày bậm trợn, có thể giết người lên là Trương-Hiến, chuyền tới chuyền lui người inter-gauche Soctrang lừa qua khỏi hai tướng arrière rồi thì ai cũng chắc ăn đặng goal ấy, nhưng cũng may cho hội Châudốc quá, cách có bốn bước tướng Soctrang thăm nghỉ nếu đá ngay sơ nổi người giữ thành đó đang thì uổng lắm, nên nhằm đá góc, rủi trúng nhằm cột trụ nên trái banh dội ra nữa, có một lần chiến tướng Châudốc đem đặng trái banh xuống lận cửa thành Soctrang, nhưng nhờ người arrière liều mình vì sự, tế sấp trên chơn tướng Châudốc, người giữ thành thừa thế đá tung xa lắt, ấy là có một lần làm cho Soctrang hồi hộp, còn kỳ dư thì xám lắn bỡ cũng cũng cống-kiến liền, đến đây kỳ giả rất hồ then ngập ngừng, song kỳ-giả cứ trực luận dầu có chính lòng ai đi nữa thì kỳ-giả cũng cam cho thuận với lương tâm, và ai đã lỡ tay đi rồi tướng cũng còn có lúc ăn năng lại nếu phạm mình là người dự khán, dầu hay dầu dở thì cũng chớ khá khen chê thì cũng cho mình chánh, khen thế nào cho phải, chế thế nào cho hay, chớ nói gì ai lại không biết xét nói thương gồng bình vực quê hương nhưng hay dở, có biết đó, ấy như tên Mit sao bữa nay đã tế, chớ mọi lần là bực nhứt trong sân, mọi việc có nếm rồi mới biết lu sự sai lầm, trong mười một chiến tướng thắng bại cũng thắng bại, mười mất lòng như mất, nên nếu có xảy ra sự gì thì ở trong đã có người phân xử, hà tất khán quan phải nóng lòng cho thêm rối, tôi xin tiếp theo cái sự xảy ra bắt kỳ là tướng chạy góc mặt Soctrang bắt đặng trái banh cầm lôi đem xuống quyết đem tạo goal, nhưng quên mình ở trên chạy xuống đã yêu sức, mỏn hơi, lại nhỏ người, đến chừng nhớ sực lại tướng góc trái của mình vừa bị, muốn nè đặng tránh song không thể đặng, trễ quá rồi, thôi cũng nhằm mất đánh lừa, trong nầy tướng arrière là M. Hiến chạy ra hàm hỏ (số mấy tới rồi) thế thường như người ta gai trái banh qua một bên rồi đi tống lên cho tiền đạo, vậy mới thiệt nghề, mới phải cái tư cách của người đá banh, mình thì cao lớn dinh giáng, cái hơi gió chạy xét ngang thì tên tướng Soctrang cũng đã coái đầu tế sấp lựa phải đỡ cái thối gió mang, trái banh thì không đá, ý vóc cao sức mạnh co đầu gối thon vô bụng người ta làm tướng ấy tế xuống rồi chết giấc, hề tướng ấy tế xuống rồi thì ngoài nếp khán giả áo nón bớt đất lớ, như sao bảng, kẻ thì lo, người lại đá, các chiến tướng la giật không đặng dầu cho lúc đó ai có ba đầu sau tay tướng cũng không cũng nổi, thiệt nói ra hồ then trăm bề, nên ba chục người xám xáp đánh một người, và lại là người xa xứ. Ôi! đánh làm chi, đập làm chi, mà phải mang lời ký nghị rằng ỷ chàng hiếp có, khán giả nóng lòng một lúc mà làm ơn em chúng tôi tức đây phải mang tiếng cái hồi của kẻ thất phu, cái hội đã không hơn người rồi kiếm thế giết người, anh em chúng tôi lấy làm thậm ức, chưa làm gì cho hai người ban rất thương yêu còn nằm ngoài sân kia, thấy đặng cái lòng dông cầm, cho thỏa lòng hả dạ, cho bấy lâu nay anh em chúng tôi trải biết mấy trận quê lạy, lóa gối, đi đá ở tỉnh nào thì cũng cam chịu thiệt thòi, miễn là làm sao cho rỡ ràng cái nghề thể đục nói người kẻ làm đã với Châudốc tặng (temps) đầu thắng đặng ha goal rồi từ đây mặc tình Châudốc đem lòng hung bạo, vì kinh lòng ông Capitaine là M. Tiếc là người tưng trải nghề banh và lại chúng tôi giữ phận mình là khách tha bang và lại đặng lòng chủ trọng đại nên từ đó chúng tôi buông xuôi, chúng tôi lại lấy làm hân hạnh đặng lời ông Ngọc ở Cantho đi theo dự khán lặng khen hội Soctrang tánh khí ôn hòa, lưu tình giao thiệp, nay chư khán giả vì M. Hiến là người bắt thông thích vụ nên nóng nẩt làm cùng, khán giả làm chi cho chính lòng mười vị kia, khán giả cũng biết cho trong năm ngàn tay lẽ phải có ngôn dài ngắn vắn, và lại M. Tiếc là tay đã viết ra quyển sách « đá banh » để rằng đoán em sau nầy, chắc sao M. Tiếc thấy tướng của mình tàng nhân như vậy, ngoài tay không lẽ nói ra, chớ còn bên trong lương tâm cũng ái ngại lắm hẳn? Ông giám cuộc thấy vậy cũng không biết làm sao, chớ ý thì muốn chiếu theo luật phép nếu người hậu giang chơi với cách đặt lơn cùng kẻ nghịch trong ranh 12 thước thì phạt bồi-nang-ty (pénalty) và đuổi người hung dữ ấy ra khỏi sân cho thiên hạ biết cái mặt dạ-đen, nên có nói với M. Tiếc, nếu tôi thấy tu-hít tựu nhóm bề hiệp, mà chiến tướng không khứng tựu lại thì tôi phải xướng hô ông chiu thua, song le mấy lay chiến tướng Châudốc ai nói thế gì thì nói nhứt định lên xe về nhà trọ, chỉ còn có một mình M. Tiếc tại sân, nên cũng không biết tình làm sao đành chịu phọt phẹ (for ait) »

Rồi đây kỳ giả xin thay mặt cho chư khán giả Soctrang và cho hội Soctrang sport trước hết cùng qui hội Châudốc và qui vị khán quan ở các tỉnh gần vui lòng dung thứ cho sự lỗi nhẩu ấy, sau nầy kỳ giả cũng xin nhắc lại ông X. ở Châudốc xưng là: membre de l'enseignement mutuel, trường cho mỗi cặp chuyện thường phải giữ lời khiêm nhượng làm đầu và xin hòa lại, M. Tiếc coi có phải hội Châudốc là hội vô địch ở miền hậu giang nầy không??? trường M. Tiếc cũng vui lòng hòi đáp cho ông rõ. Trên kia tôi có cáo lỗi cùng qui hội Châudốc và chư vị khán quan vì chúng tôi cũng hết lòng lo liệu tiền phí lộ, và đặt đăng qui hội Châudốc cho tôn tính mong có rồi đặng ít nhiều tội lắt và tôi cũng mong M. Hiến từ nay hãy rằng học cái tư cách của M. Tiếc đặng có chơi thể nào cho khán giả khỏi mang cái tiếng vô liêm.

Demi centre Soctrang.

ĐIỂN TÍN

Ngày 18 Février 1926.

Phòng Lão-nghị

Ông Doumer có đến phòng Lão-nghị thương-lượng cùng ông Millies-Lacroix Nghị-trưởng bàn Ủy-viên Tài-chánh để dự thảo tài-chánh; ông Doumer có nói rằng Chánh-phủ ý muốn trình cho phòng Lão-nghị những điều-ước phòng Chung-nghị đã bởi ra; nhưng vì Nghị-viên tỏ ý sẵn lòng bỏ tiếm mấy điều ấy, lại còn sẽ xin thêm điều khác nữa.

Bão Madagascar

Ông Léon Perrier, Thuộc-địa bộ Thượng-thư có trình cho Nội-các hay trận bão đã xảy ra ở Madagascar hồm 30 Janvier làm hư hao phần tiền lối 10 triệu quan.

Sứ- hần mới

Đức Cha-cả Micara sứ-thần Tòa-thánh ở thành Bruxelles sẽ kế chức cho đức Hồng-y Cerretti mà làm sứ-thần ở Paris.

Sứ-thần A-lơ-măng

Ông Von Hoesch sứ-thần A-lơ-măng ở Paris có bàn tính đăng đàng Briand về thế thức cho A-lơ-măng vào hội Chư-quốc. Hôm qua ông Von Hoesch về xứ mà trình bẩm cho Chánh-phủ mình.

Bão nữa

Một trận bão to đã xảy ra ở tại biển Manche.

Ăng-lê

Chánh-phủ định đóng 5 chiếc chiến hạm mà không chịu nổi rõ ra, nay đã thả xuống nước một chiếc tên « Suffolk » Do báo « Evening Standard » thời lâu ấy vẫn để được 18.000 tấn và chạy mau hơn 30 gẩt, có trữ 18 khẩu súng đại bắt

THƯỞNG PHONG HÀM TƯỚC NĂM

Kỳ thưởng phong hàm tước năm nay 1926, nhiều vị đăng gói ân, theo sắc bản danh dã đăng trong tệ báo.

Trong chư vị hạnh phúc ấy có ông Nguyễn-du-Hoài kinh-lịch tòa án Bến-tre cũng đặng vinh thăng Huyện-hàm, tuổi là xứng đáng không chỗ nói. Ngoài cái công cáng cao day mấy mươi năm giúp nước, ông Nguyễn-du-Hoài là tay học thông, tánh tình thanh tao nhã hậu cũ lòng tế cấp cứu người. Vì vậy nên, mấy mươi năm nghề tại Bentre, Ngài mới đặng trong quan yêu, ngoài dân chuộng, lòng lẫy thấy kính vì.

Bổn-báo kính lời mừng ông Ng.-du-Hoài và chúc Ngài hoạn đồ nhẹ gót.

L. T. T. V.

RỌI HÌNH CHO TRẺ NHỎ XEM

AU GUIGNOL

(Góc đường Blancsubé và Marc-Pourpe)

Chương trình ngày 21 và 25 Fév. 1926.

1° Eclair Journal N° 28
2° Hygiène urbaine (2e partie).
3° Indépendance de la Belgique (1re 2è 3e p.)
5°
6. Madame Dédé (1ere partie).

TRỒNG TRÁI

Quan Đốc-Lý Thành-phố Saigon cho hơn dân đặng rõ rằng mỗi bữa, 9 giờ sớm mai có trồng trái ngâm bình thiên thời tại nhà-thương thì của Thành-phố. Kể từ ngày nay sắp đi.

Đông-pháp thời sự

SAIGON

Gánh hát «Văn-hi-bang»

Xin nhắc lại rằng gánh hát «Văn-hi-bang» cho diễn hai đêm nữa là đêm nay và mai, 20-21 Février trong Cholon, rồi đến đêm mốt là 22 Février thì đời ra Châu-đốc.

Ân Tết mới rồi, ngày xuân còn mát-mẻ, trường bá-tánh cũng nên thừa trong lúc buồn nẫy đến xem chơi giải muộn.

∴

Bà hồn nộ sơ

Hôm kia vào lối 3 giờ chiều, tại đường Chasseloup Laubat, chẳng rõ duyên cớ làm sao mà nhà của Lê-thị-Loi bỗng nhiên người ta ngó thấy có khói lửa um-sùm. Rồi liền đó ngọn lửa phát rất ngon lên; làm ai nấy thấy đều kinh hoàng. Đoàn lật đật ăn tới cứu chữa. Lớp thì tưới nước, lớp lại nhảy lên mà chụp. Vì cớ mà bà Nỗa tinh thần không xong, bèn nhảy đùa xuống, nhưng còn rảng gương mặt nghe như chơi rằng: «Đó là tà buồn nên giả ngô nô thử chơi vậy mà! Chớ ai đốt đốt gì đâu mà sợ!»

Cuộc hư hao nghe nói chưa chi cho đáng lắm. Ấy thật cũng là may. Vì bà hồn mới nộ sơ, chớ nếu bà mà làm thẳng tay thì tưởng nỗi hại không biết bao nhiêu mà kể.

∴

Sự rủi trong công việc làm

Bữa hôm 18 Février 1926, tại con đường Boulevard Chaigneau, vần lối đăng Vannier vào lúc 2 giờ trưa, trong nhà tên Tran-van-Cao kêu là Muoi, 26 tuổi, làm cu-li tại hãng Société Marseillaise d'Outre-Mer, gốc chàng ở Binh-hoa xã (Giadinh) cùng với hai người coi-ly làm tại hãng đó, chở những thùng thuốc viên hiệu «Les As» đặng lem đầy đó không rõ. Chẳng may, cế vai thùng bỗng nhiên vùng nặng đổ xuống để Tran-van-Cao té quỉ.

Lập tức nội bổn đồ liền chở chàng ta lại nhà-thương thì đã bằng bẻ xong rồi đưa ngay vào nhà-thương Cho-ray để điều trị. Bị thương cũng khá: ở ngực ở trang và ở lưng. Nghĩ thật rõ ro quá! E cho nếu sau đây không khỏi phải mang lấy bịnh. Thấy vậy rồi nghĩ lại những quản quanh năm không làm ăn nghề gì chỉ cứ kiếm thế nói dóc đặng ăn, mà phát ghét.

∴

Con bỏi gian hùng

Mme B..., ở đường Miche số 33, mới rồi bị con bỏi gái tên là Thi-Tư lối chừng 12 tuổi, bỏ chủ trốn đi và ăn cắp theo các trang-vật giá đáng 165 đồng bạc.

Trang vật mà bao nhiêu đó là nhiều rồi chớ còn đợi đến bao nhiêu nữa. Chẳng rõ sao mà ăn Tết rồi, những tôi tớ hay trộm cắp đồ của chủ, kẻ thì vàng bạc, đứa thì đồ đạc cũng là trốn tránh nhiều quá!

∴

Bị chúng móc đồng-hồ vàng

Tên Chau-Ky, làm bồi, nhà ở đường quai de Belgique, tuy nói rằng làm bồi thì mặc dầu cho như kẻ-điền cũng khá vì cũng biết chưng diện lắm. Chàng ta có sắm một cái đồng-hồ vàng giá đồng chừng 60 đồng để đeo đi chơi và cũng để dành coi giờ luôn thể. Ý chàng ta từ ngày mà sắm được cái đồng-hồ vàng ấy đến giờ thì xem lấy làm vui mừng lắm, ngày đêm thường hay móc ra xem chơi nựng-nịu hoài.

Ấy, cũng vì vậy đó mà khiến cho tay bơm ngày ấy lấy làm tiếm. Vừa rồi thừa cơ mà bèn lén cắn-rà lại đưng gần rồi nhẹo tay rút cái đồng-hồ ấy bỏ ra đi một nước đến chừng Chau-Ky hay được thì ra bơm ta đã đi xa rồi, có chi đâu mà tìm kiếm. Thôi, chỉ có lem-tơm đi lại bơm-tơm với đồng có đó hoa may có được cũng không vậy thôi, cho biết tính sẽ nào khác nữa.

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

Ngày 20 Février 1926

GIÁ HÀI

	20-2		19-2	
Nhà-nước	15	95	5	80
Ngân hàng Đông-pháp	6	10	5	95
Société de Gérance de la Banque Ind. de Chine	16	10	15	95
Hongkong Shanghai	6	00	16	00
Charteres Bank	16	10	15	65

∴

MỄ CỐC

Giá lên cao đến nhà máy Cholon ngày 19 tháng giá 100 kilos.

Vinhlong	5 65 à 5 75
Gocong	5 90 à 6 00
Bai-sau	5 75 à 5 85
Berliéu	5 80 à 5 90
Sadec	5 45 à 5 55
Cairang	5 60 à 5 75
Gạo trắng	5 60 à 5 70
Gạo đỏ	5 40 à 5 50
Giá thường	5 70 à 5 80

Nguyễn-xích-Hồng học đường

Trường định kỳ nhập trường tháng tám năm 1926, sẽ khởi sự dạy thi bằng-cấp tổ là tây, chương trình dạy y theo bên tây, dạy chữ Pháp, Hồng-mao và chữ nho.

Mỗi năm trường có mở hội thi (thi có chữ nho) chọn lựa trong mấy trò mới có bằng cấp sơ học chấm số đậu chừng 40 trò là nhiều.

Dạy tại trường có bá lớp:

Lớp ba

Lớp tư

Lớp năm

Đến cuối mỗi năm, chọn lựa học trò lớp 3e classe, chừng năm sáu trò học giỏi, tánh hạnh tốt cho qua học bên tây 3 năm nữa đặng thi lấy hai bực tổ tài (tiền học trường sẽ cấp thêm cho mỗi trò mười đồng coi tiền tàu trường chịu phần nửa. —)

Học bên tây có những lớp, nhỉ, nhứt và thượng hạng.

Tiền học, tiền bánh, quần áo và các thứ tiền đều phải đóng tại trường.

Những trò làm biếng nhác hay là đồi tánh xấu, trường sẽ đuổi về và tiền tàu phần cha mẹ phải trả lại.

Mục đích của trường là «Tiên học lễ hậu học văn» cho nên trong hai năm đầu lớp năm và lớp tư, trường chuyên cần dạy ba thứ chữ cho rộng. Pháp văn, Hồng-mao, và chữ nho.

Tại trường Tiền học, học trò khỏi học chữ nho, tớ lớp đệ B chỉ tới lớp thi bằng cấp sơ học, nghĩa là năm năm.

Vô trường tu thì học thêm hai năm nữa.

Bởi năm thứ ba trường tà tài, trò nào có tách trường qua bên bổn-quốc hay là đi Hanoi thì cho mà hư được, là vì tánh nết đã tập rèn trong sáu bảy năm đức nên một người sĩ hạnh.

Những trò đi học bên tây, bổn trường sẽ lựa trường mà gởi và cho người theo coi việc học của mỗi trò, cho nên lúc sang tây học, cha mẹ hay là bà con của học trò lên gởi tiền riêng cho trò nào, thì trường chẳng nhận lãnh được, là vì khi trường bên tây được mandat gởi bạc cho học trò rồi lại do nơi bổn trường. Bổn trường sẽ mời cha mẹ đến mà giao tiền bạc lại.

Nếu mà con gởi tiền bạc bên tây một lần nữa, trường phải cho trò đó về Nam-kỳ, chớ không bảo lãnh nữa đâu.

Ngày sau học trò đông, cho đủ sức có tiền mướn thầy bên tây qua dạy thì trường cũng sẵn lòng mà dạy lên tới lớp trên, khỏi sự gởi đi Pháp-quốc.

Chương trình bổn trường sửa đổi một cách giáo dục như vậy là ý muốn tác thành cho trẻ em, trước giữ nền lễ nghĩa của Tổ tông, sau thành bực công danh bên mẫu-quốc, nhưng mà trường không đủ sức chấn cấp, nên có mấy đông hào phú trong lục tỉnh hảo tâm giúp trường mà bao tiền cho trẻ em đi học, ít nữa chừng mười trẻ trở lại.

Vô duyên có nậy

Lâm-v-Co, làm sớp-phơ xe-hơi, nhà ở đường d'Arfeuilles số 23; vừa rồi chẳng rõ tại sao mà dỡ cho một cô gái kia tên thị-Ba 17 tuổi, gốc ở Phú-nhuận (Giadinh) lôn vào đăng rồi quơ hết các trang-vật giá đáng 19 đồng. Xong, bèn bỏ ra trốn mất.

Chả! Con gái mới có 17 tuổi, mà đã bày ra cái thói ăn-cắp giỏi dữ quá nhỉ? Ối, mà bề giỏi cái nghề đó chừng nào càng hết duyên chừng nấy chớ ích gì. Thật vô duyên quá!

∴

Tết rồi mà còn cỡ

Cô N.-thị-Xuân, nhà ở đường Amiral-Courbet số 21, sau khi ăn Tết rồi, đã đạc chưa kịp dẹp lắt, thì đã bị một 2 tên là Thị-Lang lén đến quơ hết 100 đồng bạc và trang-vật rồi cũng trốn mất.

Chẳng rõ thị Lang nầy tính quơ cho cố đặng bao gì, đặng bán mất bán rẻ gì sao đó, chớ Tết đã qua rồi cón chưng diện với ai. Ôi mà nghĩ chừng lòng tham có đợi đến con mọn.

∴

Công-Văn

Vì lời nghị quan Nguyên-soái Nam-kỳ ngày 10 Février 1926,

Định số bò cho xuất cảng ra khỏi thương-khẩu Saigon trong sau tháng đầu năm 1926 là 4.000 con.

Cho nhập xuất cảng những bò đực trên năm tuổi mà thôi.

OFFICE AGRICOLE & IMM BILIER DE L'INDOCHINE

Immeubles — Plantations — Rizières

TÉLÉPHONE: 539

1, Boulevard de la Somme

SAIGON

Thợ mộc phá chệc bán cháo

Tên Nguyễn-van-Tiên, 32 tuổi, làm thợ mộc ở đường Noël, vừa rồi lại các cớ, nhè chệc bán cháo đau ngoài đang mà phá. Số là chàng ta tô mỏ làm sao đó mà nó được một số tiền 4 $50 của khách Giang-kim-Giol, buôn bán cháo, nhà ở tại đường Pierre.

Tên Nguyen-van-Tiên nầy biên nay đã bị bắt giữ lên tòa để xét rõ. Phải! Dầu cho chệc khách gì cũng vậy, bể có tôi thì không đung, mà dầu cho Annam đi nữa, bể ý quá cũng a m ccc ở ăn. N ư ời đ ở ng c ở a thân hà cháo, còn nỡ mà ăn cắp tiền của hắ ma làm chi. Ăn gì mà ác nhơn ác đức quá vậy ná.

Dầu bếp bất lương

Tân-Duong, chủ nhà Ah-Young, ở đường Chaignneau số 18; vừa rồi bị tên Huynh-moc-Do, 35 tuổi, làm dầu bếp cho nhà ấy, đoạt bết một số bạc 70 đồng và các đồ vật chút ít giá đáng 30 đồng. Tổng công thì gồm dầu bếp nầy làm sơ sơ mới chát mà cũng được số trăm; ấy thật là đề-đang quá.

Hiện nay tên dầu bếp ấy đã tìm đang trốn rồi. Chớ đam! dám làm gan ở đó cho chủng nhân dầu. Mà chắc trốn khỏi hay không?

PENSIONNAT

HUỲNH-CÔNG-PHÁT

19 à 35, Boulevard Kitchener

(cầu-ông-lãnh Saigon

Tựu trường: 1er Mars 1926,

nhằm ngày 17 tháng giêng, năm Bính-dần.

Dạy thi **Bằng cấp sơ học** *và* **Bằng cấp tốt nghiệp.** *Năm nay có lớp 1ère* **Année rồi.**

Xin hỏi cuốn **Điều lệ** *của trường.*

Biết nước lối của nhà

Tên D... làm contrôleur xe lửa chạy đàng giữa (route haute): hồi sớm mai hôm qua có đến bót cớ rằng: vào khoản 7 giờ ban mai, chuyến xe số 14 ở Cholon chạy ra Saigon, bổng đụng phải cái xe máy tại trước nhà của M. G..., ở đường Colonel Grimaud. Cái xe-máy thì bị hư hằng nhiều; con tớ rồi xe-máy ấy, người lấy, sau khi bị việc rủi ro đụng chạm rồi liền quăng xe của mình nơi đó mà bỏ trốn mất. Đây chắc là nghỉ biết nước lối của mình rồi đó đa, cho nên mới tính êm như vậy chớ có sao lại quăng xe mà chạy.

CUỐN TẠP-CHÍ CỦA MỘI KHUYẾN-HỌC

Cuốn Tạp-Chí nhựt của hội Khuyến Học chẳng bao lâu sẽ xuất bản.

Vị nào có cần dùng, xin gởi thư cho M. Trần-quang-Nghiêm phó hội-trưởng ấy, ở đường d'Espagne số 209 Saigon.

Ít nhiều cũng gọi

Có một gả Annam nào không biết, trong thế bỉ ăn Tết rồi tùng tiền xài làm phần vay bồi ai không đặng, nên làm liều. Vừa rồi lén tớ mò đến ăn cắp Tran-van-Tuan, vốn là một tên ở với nhà ở đăng hiệu Beurdais, một số bạc 6 đồng rồi lôn ra đi mất. Thiệt là ác chẳng biết đường nào! Thà ăn trộm ăn cắp của ai chẳng nói làm chi, cái nầy nhè của kẻ ở mướn mà ăn cắp thì còn chi đáng nhục bằng. Vậy chớ ít nhiều cũng gọi đó đa. Trong 6 đồng bạc nầy cũng xài đỡ được năm mươi ngày chớ phải chơi. Lớ quớ ở tù!

RƯỢU

Champagne CHANOINE

là sản vật của một nhà buôn bên Pháp bảy

ra có hai trăm năm nay, lâu đời hơn hết,

rượu đã bọt nhiều, mùi vị lại diệu ngọt

dễ uống và giá rẻ hơn hết

Hỏi mua đâu cũng có bán cả

DỊP TỐT CÓ MỘT

MỘT NHÀ BUÔN LỚN MUỐN BAN LẠI VI THÔI BUÔN BAN NỮA

PHOTO-STUDIO

của ông L. Crespin — 136-138, đường Calinat — Saigon

Nhà chụp hình lớn hơn hết

Bán đủ các vật dụng về nghề chụp hình — Bán máy chụp hình đu thứ hiệu

Bán sỉ — Bán lẻ

Nhà buôn bán lập ra lâu hơn hết và có danh tiếng khắp xứ Đông-pháp

HÒA MỘT CHAI

Quintonine *với một lít rượu chát tô thì thành ra một thứ rượu bổ vô hạng, uống mùi thơm diệu.*

Giá mỗi chai . . . . . 0$50

Có trử bán tại Pharmacie Solirène *Saigon.*

BÁO LỤC-TỈNH BÁN LẺ

Từ nay, báo «Lục-Tỉnh Tân-văn» có đã bán lẻ tại nhà-hàng bán cơm-tây và cà-phê hiệu «Tân-Lập» ở Sadec. Vậy thì lấy làm tiện cho bà-tánh ở Sadec muốn xem báo biết bao!

MUỐN BÁN

MIẾNG ĐẤT, Đường Chaisneau số Cholon đường Tổng-Phương.

Ai muốn mua xin do nơi báo quán Lục-Tỉnh Tân-Văn thương nghị.

Feuilleton n° 183 — *Du 20 Fév. 1926.*

TIỀN CĂN BÁO HẬU

HỒI THỨ VXIII

Hăm vàng

«Tôm lại, Yết-ba-da thác để gia-tài sự-sáng lại có chứng ấy mà hết. Vua Bọt-gia voi Đức Giáo-Hoàng đáo soát lục kiếm không chỗ nào chứa, mà cũng chẳng thấy chi; nghĩa là không có chi xứng đáng. Mới cái sự nghiệp của một tay cự phú có danh như Yết-ba-da mà trang vật bằng bạc vàng giá không quá một năm đồng vàng; còn tiền rùng bạc chẳng thì giá cũng chẳng cao gì hơn trang vật. Vua với Đức Giáo Hoàng không hay rằng chàu của Yết-ba-da là quan Thống-chế, khi bị thuốc rồi về đó cửa nhà, biết mình cầm không đâu, có ra đầu trối bỉ vự mà vọ không hiểu đi gì. Sau nhờ có người trí bán ra, mới hay quan Thống-chế ra dầu biểu vợ:

«Tôi thác rồi, mình hãy ra sức tìm-kiếm trong những tờ giấy gì của chủ tôi để lại, coi có một tờ chéo-gần thiệt hay không!»

«Nhờ bà ra vậy cho nên, vợ quan Thống-chế đợi vua Bọt-gia với Đức Giáo-Hoàng đáo-soát tìm kiếm hết sức mà không đặng chi, ngã lòng lỗ về đến rồi, đang nằy lịnh nhu-nhân mới thừa cơ ra tay lục-lọ. Lục kiếm, kiếm từ trên tới dưới từ trong tới ngoài không chỗ nào chứa, mà rốt cuộc lại rồi cũng ra vô ích. Tìm cũng không đặng gì hơn! Hiện giờ, còn có hai chỗ vua với Đức Giáo-Hoàng chẳ không thèm ngó tới thôi; cũng vì thuốc ấy, những bất-động-sản như nhà cửa, vườn đất vậy, thì gả chẳng qui gì; nên vua với Đức Giáo-Hoàng không chịu nhọc công đi tới. Nhờ vậy, hai chỗ ấy mới khỏi bị đáo-soát. Nhờ vậy, hai chỗ ấy mới còn lại cho trong đóng. Ấy là hai cái nhà vườn với miếng vườn nhỏ.

«Ngày giờ tợ khoi đưa, năm tháng qua như nhảy, nhảy con, Đăng-Tiết, con phải biết lẽ Trời bảo ăng thâm tốc; lại con cũng phải cẩ ju rằng câu: Thiện giả thiện hưởn, ác lai ác báo, chẳng dời nào là sai. Làm lành gặp lành, làm dữ gặp dữ, lại qui không đã mấy năm. hai cha con là Đức Giáo-Hoàng A lei xăng đệ lục với vua Bọt-gia cả hai đều bị thuốc. Đức Giáo-Hoàng chết thâm thiết cách nào, trong khi con cũng đã rõ thông Con vua Bọt-gia cũng bị thuốc như Đức Giáo-Hoàng vậy, song bị có hơi nhẹ hơn, nên cứu chỗi mới tôn tánh mạng. Biết vậy mà thuốc mạnh lắm; ai rủi bị thuốc, dầu không chết, thì cũng trầy vi tróc vảy, chớ chẳng phết an đặng. Chỗ nên vua Bọt-gia, tuy nói bị nhẹ, nên cứu khỏi, thì mặc dầu chớ cũng chẳng đặng còn nguyên như xưa. Thuốc mạnh cho đến rồi, giải đặng rồi, mà hãy còn hành-động, làm cho vua Bọt-gia, da bỏn ra da rắn. Cả mình vua Bọt-gia vẫn vên ty như người mang lốt rắp vậy. Vua Bọt-gia hồn, nhiều khổng ở ngồi, mới tử bỏ thành Rô-ma mà thế đi phiu lưu đất khách. Nên rồi sau bị đạ chiến mà thác trong đám cang-qua không ai hay biết gì mà quốc sử cũng không nhắc tới.

«Khi đức Giáo-Hoàng bị thuốc mà chết, còn vua Bọt-gia bị phiu-lưu đất khách rồi, thì ai nấy trong xứ cũng đều một ý tưởng cho, lớn gì đông Yết-ba-da cũng lập lại như thuở trước; là xưa Giám-mục Yế-ba-da giàu có sang trọng đến bực nào, nay cháu-con cũng giàu-sang bực ấy. Dầu, than ôi, thế xem không phải vậy.

Từ khi Đức Giáo-Hoàng với vua Bọt-Gia ngươi chết kế mất đi rồi ai cũng trông cho rằng vậy, chẳng ngờ không phải vậy; đông Yết ba da, bề ăn lẽ ở xem ra thường dường như nhà không đang giàu sang mà lại còn có vẻ càng ngày càng thêm sa-sút. Có kẻ, thấy vậy, lại bàn nghịch lại rằng «Không hồng người con nước đời con sản-xắc bà cha, ngu Ta là vua Bọt Gia lại còn sâu độ hơn Đức Giáo-hoàng kia nữa; cho nên lúc sinh thời, vua Bọt-Gia đã mưu đoạt hết hai phần gia-tài mà Đức Giáo-hoàng chim thâu của chi-vị tân Thái-giám đi chăng? Nầy con nầy giờ thấy nói có một chuyện chú châu Yết-ba-da bị thuốc, không nói tới chuyện Ro-bi-ly-ô-sĩ; cho hay khi Đức Giáo-hoàng triệu đến hỏi-yến, triệu đủ hết cả hai. Bấy giờ đây, thầy lại nói hai phần gia-tài, là một phần gia-tài của Yết-ba-da với một phần gia-tài của Ro-bi-ly-ô-sĩ, là vì, tưởng con cũng còn nhớ, trước kia thầy có lời nói Rô-bi-ly-ô-sĩ bị bão danh, nghe Đức Giáo-hoàng triệu đến ân-yến thì mừng lắm, không để đặc không phòng chút gì cả, nên cũng bị thuốc mà chết và bị sang đoạt hết gia-tài sự nghiệp mà thầy không gì thêm nói tới. Để nói một mình chuyện Yết-ba-da là tay tức trí đa mưu, đã biết mà tiên liệu, đã lo mà phòng bị, mà lòng Trời không muốn vậy, để trễ có một chút, cho hay không kịp mà chú châu phải cơ nghiệp tan tành, nang tôn tánh mạng như vậy.»

(Mai lập).

Nội Đông Pháp nầy có một mình nhà thuốc nầy bán rẻ ơn hết

Quí khách ở Lục-châu gởi thư mua, hoặc chính bản tại đó, không có lời

VAN-HÒA

N° 88, Rue de Gocong — CHOLON

KÍNH CÁO:

Hiệu VẠN-HÒA nhượm vải đen nhứt hạng tốt ở tại chợ CHOLON.

Vải đã nhận « Con cá Kim-Ngư xanh » thì đã có tiếng trong Lục-Tỉnh hơn ba mươi năm nay ai ai cũng đều rõ biết.

Vải nhượm đen dùng chẳng hề khi nào trở, phai **màu**, mà lại chắc, chẳng hề bở như các thứ vải nơi tiệm khác.

Bổn-hiệu có chế ra tâm thứ vải đen đều đề nhãn hiệu: VAN-HÒA, VẠN-XUÂN-LONG, NHƠN-HÒA và HIỆP-MẬU.

Bởi bổn-hiệu nhượm tốt, lên cùng có kỹ giả nhựa dùng điệp mà làm ra cho trức kiểu cách bền lâu, hằng mà thủ lợi và cho chư quí khách ưa làm, tường là vải của bổn-hiệu. Vì vậy bổn-hiệu xin chỉ rõ cho chư quí khách có mua vải của bổn-hiệu thì phân nhơn cho kỹ ai hiệu và, cái hình chữ hơn của bổn-hiệu, thì mới khỏi lầm kẻ gian trá.

Mấy hiệu vải của Bổn-hiệu đều có cầm chứng tại tòa thương mãi Saigon là:

1· 3 con cá Kim-Ngư 3 màu.
2· 2 con cá Kim-Ngư 2 màu.
3· 1 con cá Kim-Ngư xanh.
4· Vạn-Hòa con rồng trắng.
5 Vạn-xuân-Long xe lửa.
6· Van-Hòa chiếc tàu.
7. Vạn-xuân-Long bươm bướm.
8 Hiệp Mậu con ngựa đua

VẠN-HÒA KÍNH KHẢI.

Téléphone 702

THUỐC DIỀU HIỆU:

« HỘT XOÀN »

(Kim cang ngọc)

Thuốc điếu hiệu « HỘT XOÀN », chế tạo tại một hãng lớn ở tại xứ Alger, tên là hãng *Mélia huynh đệ*. Hãng nầy đã đạt danh trong cả hoàng-cầu, ai ai cũng đều biết.

Thiệt là lựa ròng thuốc tốt nhứt hạng mà làm thứ thuốc điếu nầy, nên mùi nó đã thơm thơ mà lại nhẹ khói.

Ít có nhựa độc, lại không khô cổ, để lâu không sâu mọt, không phai mùi, nên chư quí khách ưa dùng thứ thuốc nầy lắm; tuy là hãng L.U.C.I.A. mới đem lại, trừ bán bên Nam-kỳ chẳng bao lâu, mà người người đều biết danh là thuốc tốt.

Lấy tên « HỘT XOÀN » mà đặt hiệu thuốc điếu nầy đây, là vì hột xoàn giúp phước cho người đeo. Vậy cũng cầu chúc cho chư quí-khách thường dùng thuốc nầy, được sự may sự phước.

Trử bán tại hãng L. U. C. I. A. Saigon, đường kinh lấp, môn bài số 34 và trong các tiệm chập phó lớn (nhà hàng) ở Saigon và các xứ trong cỏi Đông-pháp.

Vấn-đề giáo dục con trẻ

Ông Swift là nhà văn sĩ nước Anh có nói: « Tánh hạnh ông thầy sẽ là tánh hạnh học trò » nên nghề dạy trẻ là một nghề rất quan-trọng. Ông thầy phải nên dạy trẻ thế nào? Ý phải dạy trẻ là cốt cho qua ngày, qua tháng, là cốt cho chóng đến kỳ lương, còn thì sống chết mặc bây tiền thầy bỏ bì không? Không, ông thầy dạy trẻ nên hiểu rằng chính ông là người gánh vác cái nhiệm-vụ quan-trọng nhứt trong các nhiệm-vụ của nước nhà vì lẽ đứa xanh mà ông đang dạy đây sẽ là vận-mạng quốc-gia; nên làm ông thầy dạy trẻ là phải cần đủ tư cách đáng đến sự giải giảng.

Nước Nam ta từ xưa đến nay, vẫn có cái lòng muốn chuộng sự học, vẫn là ái mộ lắm, thế mà sự học bây giờ xem ra vẫn chưa được tấn tới là tại sao? Là tại không có thầy, nếu có chăng thì phần nhiều là các ông thầy không xứng đáng, nào là sự học thì kém cỏi và tánh hạnh lại hàm hồ bỡi, bởi vậy nên các ngài nào đã làm thầy dạy trẻ nên hiểu rằng cái lòng trông của đoàn trẻ kia nếu sau nầy vàng ở hay trong sạch cũng do các ngài mà ra cả; mốt đưa trẻ đi học, hằng ngày ngồi nghe thầy giảng nghĩa bài nầy, bài khác, trong tâm đưa trẻ ấy đinh ninh lời thầy giảng là đúng cầu thầy nói là khôn, nó đem các điều giảng giải ấy học thuộc làm lòng, lâm khi nó lấy cái lời lẽ của thầy mà chống cãi điều ai mà nó phải trách nặng; ta xem thế đủ hiểu rằng lợi vân-sĩ nước Anh nói thật không sai.

Muốn cho đứa trẻ có giáo-dục thì phải dạy thế nào? Phải dạy cho nó biết luân-lý. Không, nếu chỉ dạy cho đứa trẻ biết luân-lý thôi là gieo cho đứa trẻ ấy một cái hột giống đa-đỏ! Ý phải dạy cho nó biết đường ăn ở, cách giao thiệp với kẻ nơi người kia, cách ăn cách nói cho ôn hòa nhã-nhặn, nào khi đối với thầy với bạn, v. v... Nhưng có một điều cần nhứt là phải khiến cho lương tâm của đưa trẻ ấy có cái quyền-vị cai-trị cái lòng ước muốn của nó mới được. Ông J. J Rousseau người Pháp có nói: « Lương-tâm là một kẻ đưa đường chắc chắn cho mọi người » nên kẻ nào mà để cho lương-tâm cai-quản được cái thân xác là kẻ ấy biết lánh sự xấu, biết xa sự bậy. Đó là nói về sự giáo-dục của đứa trẻ, nay ta lại cần phải dạy cho nó thông suốt mọi khoa. Vì dầu dạy đứa trẻ học địa-dư Đông-pháp thì dạy thế nào? Dạy cho nó nghĩa đến của hai hàng chữ Pháp mà mình ra cho nó học. Không, nếu ông thầy nào mà dạy trẻ thì khác nào nói chuyện nước Tàu cho người Ả-rập nghe, khiến cho người Ả-rập kia phải nghĩ nghĩ hoặc hoặc lại phải cho con mắt đứa trẻ ấy nom thấy hình thể xứ Đông-pháp, hoặc đem cái địa đồ Đông-pháp mà chỉ dẫn cho nó nghe, như thế thì sự học của đứa trẻ sẽ chóng tấn tới lắm.

Ấy cái dạy trẻ là phải thông thái cho có biết cái đạo trẻ như đã nói trên đây mới nên giữ cái nhiệm-vụ làm thầy, vì bởi thầy mà không biết dạy thời chỉ là một ông thầy đề-mạt mà thôi. Tục ngữ ta có câu rằng: « Gần mực thì đen, gần đèn thì sáng » nên các nhà có con bỏ học cho thầy mà học, vì lẽm đứa ấy nhà thì ngoan ngoãn đến khi đi học thì lại sanh hư! Ôi! hàng ông thầy như thế là « ông thế nào? Ấy cũng bởi vậy nên con sâu làm rầu nồi canh, hàng ông thầy ấy đã làm mất thanh-nhơ phẩm-đức của các nhà mô phạm đi. Ký-giả cũng là bạn đồng-nghiệp với các nhà mô-phạm mà thổ lộ các lời ấy ra, thật chẳng khác nào vạch nách cho người ngoài xem, song than ôi! lâm ông bạn đồng nghiệp tệ đến nỗi các nhà có con phải than thở lên trên tờ báo. Ta nên biết ta làm thầy dạy trẻ, cái nhiệm-vụ của ta rất là quan trọng. Quan trọng vì sao? Vì dau lũ đầu xanh kia. — Đầu xanh kia là gì? Sẽ là dân Nam-Việt, sẽ là con Lạc chân Hồng, sẽ là vận mạng nước nhà, nếu ta mà làm hư hỏng cái tâm tánh của lũ đầu xanh là ta làm hại quốc-gia vậy. Mong rằng các ông giáo nào đã bước làm cái trang giáo-dục từ nay nên nghĩ ai mà sửa đổi đi, thế là các ông đã làm vẻ vang cho nghề mô-phạm của ta đó.

T. B. T. V.

Tàu đi các nước

TÀU CHẠY ĐI

Chiếc ARTAGNAN sẽ chạy đi Pháp-quốc lối ngày 22 Février.

Chiếc CLAUDE CHAPPE sẽ chạy đi Annam và Tonkin lối nầy 26 Février.

Chiếc COMPIÈGNE sẽ chạy đi Pháp-quốc lối ngày 26 Février.

Chiếc PAUL BEAU sẽ chạy đi Xiêm, ngày 19 Février, 16 giờ.

Chiếc AZAY-LE-RIDEAU sẽ chạy đi Annam và Tonkin lối ngày 6 Mars.

Chiếc ANDRE LEBON sẽ chạy đi Trung-quốc và Nhựt-bổn ngày 27 Février.

Chiếc ROUME sẽ chạy đi Singapore ngày 1er Mars.

TÀU CHẠY VỀ

Chiếc ARTAGNAN ở Trung-quốc và Nhựt bổn sẽ Sa gon đến cảng ngày hôm qua.

Chiếc ROUME ở Singapore đến Saigon lối ngày 24 Février.

Chiếc ANGO ở Dondouti khởi chạy qua Đông-pháp ngày 15 Février.

Chiếc ANDRE LEBON ở Pháp-quốc sẽ đến Saigon ngày 25 Février lối 4 giờ.

Chiếc COMPIÈGNE ở Tonkin và Annam sẽ đến Saigon lối ngày 23 Février.

Chiếc PAUL BEAU ở Xiêm sẽ đến Saigon ngày 1er Mars.

Chiếc AZAY-LE-RIDEAU ở Pháp-quốc sẽ đến Saigon lối ngày 4 Mars.

Chiếc CLAUDE CHAPPE ở Tonkin và Annam sẽ đến Saigon lối ngày 21 Février.

NGUYỄN-XÍCH-HỒNG

HỌC ĐƯỜNG

Ngày bãi trường: **24 Janvier 1926** (11 tháng chạp Annam).

Ngày tựu trường: **2 Mars 1926** (18 tháng giêng Annam).

Đóng tiền, đem con nhập học và xin lãnh con, ra ngày lễ lại:

Phòng văn ở đường Chasseloup-Laubat, n. 170 (chỗ trường cũ).

Có xe hơi đưa và rước học trò.

NÓI VỀ IN

TRẦN-LỰN

Tiểu-thuyết và khảo-cứu Annam

Dày 110 trang, khổ 18×12

Giá..... 0$45 — Cước..... 0$15

Mandat và thư để cho:

PHAN-BÁ-CẦN

82 bis Rue du Chanvre — Hanoi.

PENSIONNAT

HUỲNH-VĂN-CHỢ

CHOLON

Trường dạy thi Certificat d'études primaires supérieures *(hồi trước kêu là Diplôme de fin d'études complémentaires) và bằng cấp sơ học.*

Ăn Tết rồi có mở lớp 1re Année *và* 2e Année.

Tựu trường ngày 1er Mars 1926 *nhằm 17 tháng giêng Annam.*

Xin viết thư trước đặng bổn trường để dành chỗ.

ĐỒNG HỒ ĐỒ KIỂN

như Kiểm-Nhà-thờ

Tiệm đồn xanh (Chiểu-nam-Việt) tại Chợ-mới Saigon (dãy Chà bán vải) mới có lại thứ đồng hồ đồ Kiển như Kiển Nhà-thờ (Carillon 8 gongs) máy thiệt tốt, giá từ 56$, 58$, 60$ một cái thiệt lạ rẻ, mua mau kẻo hết.

Thơ và mandat gởi cho:

PHẠM-VĂN-NGỌC.

Directeur de la maison Chiểu-nam-Việt 56 rue Viénot 56 — SAIGON.

Téléphone: n° 568.

SÁCH MỚI XUẤT BẢN

Bản lại imprimerie de l'Union, 157, Rue Catinat - Saigon

Gương Ba Hành dạy phong-hóa là gương cho con trai, quốc ngữ . . . . . 0$60

Gương Tiết Hạnh dạy phong-hóa là gương cho con gái, mỗi quốc ngữ 1.00

Hai quyển sách nầy của ông Trần-phong Sắc soạn ra đã được Hội-đồng khảo duyệt nhận đang. Sự hữu ích của hai quyển sách nầy chẳng cần phải nói ra, chỉ xem trích trong mỗi cuốn ra đây, một đoạn ưu cảm soạn giả: Sĩ-Hữu Bá Hạnh

Ăn đồi quyền để dạy trai rất dễ.
Mua ít tiền ma cho trẻ đáng nên.
Vẹ sanh 31 cảnh, giữ nên,
Xử thế 100 bài, nhớ nhiều.

Ấu-Viên Tết Độc

Trước dạy vệ sanh làm gốc.
Sau khuyên xử thế vẻ vang.
Dạy qua xuất giá, ở bên chồng.
Trên nối đã đời đến trọn.

« 2$50 »

2$50 MỘT THƯỚC NỈ

RẺ thiệt là RẺ

không mua rất uổng

Nỉ đen thiết tốt, tôi mua qua kỳ tàu nầy là lần thứ ba, một ngàn thước đề thử, mà giá rẻ hơn trước, nhờ tôi bạc qua cao gió.

Nỉ mỏng may áo dài, lót mười tối lắm, bề khổ 0m70, giá một thước 2$50; nỉ nâu nu 2$80. (Mua 3m40 may đề áo dài). Nỉ đây may 40 Tây, giá một thước 5$60, áo paletot tốt 1m50, trun bề áo và quần 2m50).

Tính ra nhằm một áo dài nỉ cả: 8$50, áo paletot: 7$60 thiệt là rẻ, xin qui khách mua sau kẻo hết.

Trử bán tại nhà hàng:

Nguyễn-đức-Khuận.

số nhà 42, đường Catinat.—Saigon.

Grand Cinema du Centre

105. — Rue de Paris

CHOLON

院戲影央中岸堤

Có bán và cho mướn phiếm ảnh Tây, Tàu đủ thứ

CÓ TRỬ NHIỀU BÓNG TUỒNG

hay tuyệt-diệu

Ai muốn mua hay là mướn đề hát lại xin mời đến thương nghị.

Sẽ tính giá rẻ

CHO LẠI 10% CHO NHỮNG NGƯỜI MUA xe máy hiệu MALBROUGH

NHẸ NHÀN,

CHẮC CHẮN

GỌN GÀN

Nhà ĐẠI-ÍCH ở Cholon đường Marins số 383-385, kính lời cùng chư-vị rõ rằng: Kỳ đua xe-máy sau nầy hãng ĐẠI-ÍCH không có dự đua. Nghĩ vì mỗi kỳ đua rồi, chư-vị cũng rõ, sự hay đó là tại *NHỜ NGƯỜI DỰ ĐUA* không phải nhờ nơi *CÁI XE KHÔNG* mà đâng.

Vì nghĩ như vậy mà hãng ĐẠI-ÍCH khỏi tốn hao trong kỳ đua sau nầy và cũng nhờ thế mà từ đây sắp tới vị nào mua xe-máy hiệu MALBROUGH thì hãng sẽ vui lòng cho lại 10 phần trăm. Các ngài bán xe-máy muốn mua bán lại thì hãng cũng sẽ cho huê-hồng như vậy.

Gần đi khắp nơi, cách « Lãnh hóa giao ngân.»

khi và đồ phụ tùng đèn khí măn-đông hiệu « WIZARD » ndầlửa, đúng theo các kiểu

Ai có nhà bán lẻ tại Sài-gòn hãng

TRẦN-QUANG-NGHIỆM.

209 Rue d'Espagne Saigon.

BÁNH QUẮC-NỮ

Tết gần đến, các tiệm nên trử bánh bán tết, nhứt là các tiệm ở trong các quận. Muốn trử xin viết thư thương nghị. Lại cũng nhơn dịp tết sẽ đến nhà con chén đông nên mua năm ba hộp trước để đưa rước theo lễ, sau đãi qu khách nhậu trà cũng thô.

NGUYỄN-THỊ-THÂN.

13, Rue Lavergière, — Saigon.

Bình ghẻ chốc

Đã bao nhiêu lần mà chẳng khỏi

LÁC, NGỨA, DA TRẦY KHÔ, NỨT, GHẺ

cùng bịn kỳ hình chẳng cùn ngoài Đông-dương

thì tuyệt một cách hay, nhờ thuốc thoa

FLORENTINE

Các ông đang thử một lần, sẽ có thuốc điều hiệu-nghiệm vậy đâng

Cả người đã chữa khỏi hay thôi!

Các đơn chỉ dẫn và tại đó:

ES. B. AV. Grande PARIS

Thuốc đánh FLORENTINE

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

PHARMACIE ASIATIQUE

38. — Rue de Canton 38. — Cholon

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG — NHỊ-THIÊN-CAO

Phàm con người ai ai cũng vậy, cũng đều nhờ có khí huyết mà sống; nên hễ khi hư huyết kém thì trăm bịnh đều sanh, khí-sắc xanh xao, hình dung gầy ốm; hoặc mặt vàng mỏi tái, hoặc sanh phu thũng mà khốn khổ cho mình.

Bởi vậy cho nên bổn-đường chẳng nài gian khổ, tiềm cho được thứ thuốc hay nơi mấy danh San bên Trung-Quốc, bái lấy đem về, rồi hiệp với lẽ thuốc ta bổ Trần-Qui mà luyện ra thành một thứ thuốc cao gọi là NHỊ-THIÊN-CAO, thiết là tư-âm bổ-dưỡng rất nên hiệu-nghiệm.

Uống thuốc nầy thiết là đại bổ, hết nóng nầy, không tiết bớp, ít khác nước, Cổ-thiên nguyên, an tâm thêm sanh thêm tinh-thần, cường tráng gân cốt, bổ ích hòa huyết.

Phàm hễ tinh-thần hoàn hốt, thân thể mỏi mệt, ăn uống chẳng tiêu, hoặc tuổi già suy nhược bịnh hậu bất điều, hoặc nhứt thiết tạo lư thường-tổn, hoặc đau lưng yếu gối.

Chỉ như đờn bà con gái mà có bạch đái, hoặc đường kinh bế huết mà không thai nghén, thân thể ốm yếu ngũ tạng bất hòa nên dùng thứ thuốc nầy cho được lâu thì nguơn khí ắt phục; chẳng luận nam phụ lão ấu, và cũng chẳng luận những bịnh chứng nào, đều dùng được hết, ấy là một thuốc để bổ Tiên-Thiên và Hậu-Thiên rất nên hiệu nghiệm, nên gọi là NHỊ-THIÊN CAO là vậy đó.

CÁCH DÙNG:

Lấy một lưỡng thuốc nầy hòa với 1 litre rượu trắng để cho được 24 giờ đồng hồ thì dùng được.

Mỗi lần uống chừng 2 ly chỗ, tùy theo sức rượu, uống nhiều cũng tốt nên dùng thuốc nầy mà khi khách đến hoặc ra tặng cho đồng tôn trường thì quí hiết dường bao.

Giá mỗi thố là..... 0 80

Một cơ hội nhứt hạng

Đồn manchon đầu lưu hay sản. 250 bougies để trong nhà ..... 25 $ 50
Đồn chơn đá cẩm thạch để cao 0m85, hàng 20 ..... 20 00
Đồn chơn cao đá giả, chơn đồng đỏ sơng, bầu phấn, hàng 15 ..... 6 00
La cái theo đồn trên đây, có vẻ vợi lịch sự lắm 2 50
Đồn than (cuivre), chụp thau, ống cườm, hàng 14 (giá cũ 6 $ 00) 4 00
Đồn cao, xi-kên, bầu xanh hay vàng, hàng 14, giá cũ 12 00 ..... 8 00
» » » hàng 18 » » 1 00 ..... 1 20
Đồn chơng có vẻ vợi, chụp, ống, tim đỏ 8 95
» chưn xi-kên 6 45
Hộp lô tô để chơi, có 12 cartons : 0 $ 50. Thứ hộp cây, 48 cartons : 1 20
Chemise parure đủ, 2 cols (giá cũ : 4 00) 3 50
» » 1 » (giá cũ : 3 50) 3 00
» soisette 1 » (giá cũ : 3 00) 2 50
» crépon supérieur, 1 col (giá cũ : 3. 50) 2 50
» zéphyr fleté 1 col (giá cũ : 2. 90) 2 30
» sport oxford : 2.50. crépon ou cellular : 2.20 et 2 00
Ống bơm để đồ nhu tăng cho bình nhơn 1 60
Mũi bơ để phù hưng, 4 mon đủ, bao riêng 0 40
Khuôn bánh tây để kiểu, 12 cái (mua nhiều càng rẻ) 0 15
Vai trai bao có độ hai phân bề rộng 1m40, hàng mỗi thước 1 40
Khung hình đồng chạm kiểu dày : album : 0.40, postale : 0.30, visite 0 20
Đồn giấy thư lớn có sọc ngũ sắc : 0.05 một cái, 0.50 mười hai cái.
» trái bi » » » thư to lớn : 0.15 mỗi cái, 1.50 mười hai cái.
» » » » thư lớn vừa : 0.10 một cái, một đồng mười hai cái.
Bông giấy treo nhà, kiểu đẹp : 0.15 và 0.20 mỗi cây rất cái.
Khăn bàn lông có tua nhiều cỡ dày nặng : 0.90, 0.65 và 0.45.
Nến tai trăng, bề dài 2 m : 3.00 dài 2 m 15 : 2.50
Giày đá banh bán cao 4.50. Giày Heer-Foot bán có 3.20.
Ballon trơn Meb, có vessie : 3.90. Ballon « Alle » có vessie : 5.50.
Ballon « Royal Meb » 18 miếng : 6.90 có vessie. Balle tennis Spalding 0 65
Filet centenaire 6 ballon tennis « Meb 1926 » réclame 3 00
Mua từ: 50 $ 00 hết thảy hàng 10 %, từ 100 $ hết thảy hàng 15 %.
Xin viết thư xin từ mua lao : MAM-CHÂN-HƯNG. 176, rue des Marins-Cholon.

Phần thưởng qui trọng
Cho những người hút thuốc JOB

Hãy nên hút thuốc JOB vì mùi đã ngon lại thơm, không khô cổ, mua được *Bon prime* thì được lãnh đồng hồ trái quít bằng vàng, xe máy.

Cái *Bon prime* đó hình dạn như vầy.

Nó bằng một miếng giấy carton mỏng, vuôn vức sáu phân, một bên mặt thì có hình ông già hút thuốc JOB, còn bên khác thì có chữ hãng kỷ tên và có nhứt định trước thưởng đồng hồ hay là xe máy. Phần thưởng nói trên đây đều là đồ xứng đáng.

Thuốc JOB trứ tại hãng BOY LANDRY & gần nhà hát Tây.

Vậy chúng ta hãy nên hút ròng thuốc JOB hay là không hút thuốc.

yêu đái vàng vọt

GÂY MÔN

Thuốc SIROP de DESCHIENS có huyết bổ

Làm cho trong tân miễn mạch, ấy là mà vì thuốc của nó không rối loạn.
Thuốc này bán tại hiệu thuốc và các nơi thuốc có tính sẵn. Các nhà đồng tại hiệu Paris đều đang rồi.

DỊP TẾT TỚI ĐÂY

Các ngài nên mua một cái xe hơi hiệu « CITROEN » kiểu rất đẹp, 10 mã-lực, 5 chỗ ngồi. Thứ hiệu xe này là thứ của người Annam ưa dùng hơn hết

Xin đo nơi hãng :

Société Anonyme des Etablissements BAINIER AUTO-HALL. — Saigon.

MÃ THƯƠNG NGHỊ.

C.J. BONNET

MẤY MÀI CHO ĐẶNG CÁI HÌNH NGƯỜI CỠI NGỰA NÀY

khi Chư-tôn muốn mua hàng lụa

TIẾNG LÀNH ĐỒN XA

Tôi là người ở chốn quê mùa, ít khi ra chốn thiên thị ; không nghe, không thấy sự chi. Nhơn dịp ba ngày xuân ; hựt tôi ra chợ mua chút đỉnh ; nghe người mua bán đồn rằng : Năm nay có dân vết thị góp chợ nhơ quá, một thước có 0$02. Tôi lấy làm lạ, mới đi kiếm mấy người ở cho hỏi cho biết. May đâu tôi gặp một thầy cũng từ tế ; tôi lấy lời khiêm cung mà hỏi rằng : Chẳng dám nào xin thầy cho tôi hỏi một đều, vậy chớ năm nay có dân cái giấy chi mà thiên ha đồn rằng chợ năm nay góp mất thước có 2 xu ? — Thầy ấy đáp rằng : Vậy chớ ông không hay sự chi sao ; đó là luật của nhà nước cho mấy người mua chợ, phải coi theo đó mà góp, chẳng đặng góp quá. — Nói vậy luật nầy nhà nước mới ra hay sao ? — Ông già quê quá luật nầy nhà nước lập ra từ hồi khi sự đấu giá chợ cho dân hay giờ có mấy chục năm rồi. — Cơ khổ dữ hôn, sao bấy lâu không dân ra cho thiên ha nhờ ?. — Hỏi cái ông rồ, lâu nay mấy chủ đa đen khôn quá hễ đấu giá chợ rồi : Như chợ lớn thì nó lấy giấy sắn (100$) chợ nhỏ nó lấy giấy hoành (20$00) giấy (5$00) nó dán bít lại mình dán tuấy đặng. Có rầy ra thì các ông mấy ấn xỉ chúa ngậm miệng. Nói rằng nó mua mất thì phải góp mất ; thì mình phải chịu phép chớ nói với ai bây giờ ! — À thầy rồi như vậy chớ còn luật nào nói rằng ngày tết tăng giá ; ngày rằm tăng giá ? — Ôi thôi, đó là luật riêng của mấy ông đó đa. — Thầy nói như vậy tôi xin hỏi : vậy chớ sao năm nay mấy chủ đa đen mua chợ không lâm như khi trước vậy ; để chịu thiệt hại dữ vậy ? — Ôi thôi ! tôi sẽ hỏi như vầy : số là năm nay có một thầy kêu là Thầy C... ở Mytho mà tôi cũng chưa biết qui danh Thầy là chi ; người có học thức văn minh ; người hết lòng bình vực quê hương, nên mới ra tay cho thấy mấy ông ăn làm ca-ri phải mửa ra hết.

N. T. T.

Dầu hôi Mỏ neo

Liệt vị hãy mua thứ dầu hôi hiệu : Mỏ Neo (Le Pétrole Ancre) của hãng Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles mà dùng. Dầu nầy thấp ít hao, ít sáng suốc mà không có khói. Thiệt là thứ dầu tốt nhứt hạng trong Hoàn-cầu.

Trong Lục-châu các tiệm thay mặt cho hãng **Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles**

đều có bán thứ dầu hôi nầy

Trong Lục-Tỉnh anh em muốn hỏi thăm đều chi, xin viết thơ cho hãng Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles ở Saigon đường d'Adran, số 4. Ông chủ hãng sẽ hồi âm lập tức.

SÁCH MUA VUI

Mới xuất bản lần thứ nhì cuốn sách « Contes et légendes du pays d'Annam » bằng tiếng Langsa của ông Đắc-phá Phát. Ai có đọc cuốn sách nầy rồi cũng biết giá trị nó thế nào ? Tác giả nhắc lại, chuyện truyền của ra, cách hành-văn của tác-giả rất nổi vang đã lắm, chắc ai đọc tới cũng thấy lý thú. Truyện tích xưa vẫn thấm thía mà nếu chẳng có người tìm kiếm lượm lặt thì lại cũng ngày càng ít lắm, càng tăng thêm tri-thức các bậc Hồ thanh vì thay nước lã, rồng vàng lắm rạt in ra, ấn nhơ nó sẽ đi khắp lại cùng thế giới vậy.

Giá mỗi cuốn ..... 1$20

Có để bán tại Imprimerie de l'Union 117 Rue Catinat — Saigon.

Các thứ dầu hôi của hãng Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles thứ nào cũng tốt. Thứ dầu hôi Con Cá (Le Pétrole Poissonnière) của hãng nầy cũng là dầu có tiếng trong toàn-cầu. Giá đã rẻ mà thấp lại dượm. Liệt vị hãy dùng thử mà coi thì chắc sẽ vừa ý.

REFINED PETROLEUM

極 亞 細 亞 公 司

清 光 火 水

牌 魚

FISH-GRAND

ASIATIC PETROLEUM COMPANY LIMITED

Trong Lục-châu các tiệm thay mặt cho hãng Cie Franco-Asiatique des Pétroles đều có bán thứ dầu hôi nầy

Nguyễn-van-Thiết
QUẢN-LÝ

PHAP-VIET KHACH-LAU

Hôtel de France
Rue Catinat N° 122 — Saigon

Giá rẻ hơn các nơi

CÔ-BA

SÀ-BÔNG
DẦU XỨC ĐẦU
SÁP MỠ. — NƯỚC THOA TỐC

PACHOD Frères & Cie Lyon

THUỐC HIỆU ASPIRINE DES "USINES DU RHONE"

là thuốc để uống trừ những bịnh :

Nóng lạnh, sổ mũi, rêm mình các chứng rét cư
Nhứt đầu, nhứt ốc, nhứt răng
Đau mình, đau mầy, đau lưng. Nhứt gân cốt, trật cơ

có bán cùng trong các nhà bán thuốc

Phải đòi hỏi cho đặng hiệu "USINES DU RHONE" mới chắc thuốc tốt, tinh trong và thiệt hiệu-nghiệm.

PHÒNG TRỒNG RĂNG

VINCENZI

Quan Tấn-sĩ Lương-y MALZACH ở Paris

Chuyên nghề trị bịnh đau họng và răng. Trồng răng vàng và các thứ

Dây thép nói 371

Số hiệu 22 đường Lagrandière

Khám bịnh từ 9 giờ đến 12 giờ mỗi bữa và đến chỗ kỳ hẹn

Thuốc hoàn

NIRVA

Trị bịnh

bỏ Nha-phiện rất [illegible] hiệu

Nó thế cho thuốc [illegible]

của ông HOLINE

TRỮ BÁN TẠI TIỆM THUỐC
L. SOLIRÈNE
ở ngang nhà hát lớn Saigon

TRUYỆN TÔ-HUỆ-NHI 2 cuốn (trọn bộ) giá... 0$36
OÁN-HỒNG-QUÂN 1 & 6 (còn tiếp) giá... 0$32

RƯỢU PIPPERMINT

ĐỜI CHO ĐƯỢC HIỆU

GET!

Rượu nầy nống mất khan tiếng và tiêu. Làm bằng đường tinh anh.

BÀ CHÚA NHỮNG CRÈMES BẠT-HÀ.

Pha lẫn với nước, rượu Bạt-hà Pippermint uống lấy làm mát mẻ lắm. Hãng cất ra từ năm 1796 ở thành REVEL (Tarn) (Haute-Garonne)

N° 28

GIAI NGẪU
Tự Thiên Thành
(Ái tình đoản thiên tiểu-thuyết)

« Người đàn gặp gỡ làm chi,
trăm năm biết có duyên gì hay không ».
NGUYỄN-DU.

(Tiếp theo)

— Nàng trả lời cùng con-rằng nàng không chỉ ngăn ngại hết, vì nàng đã lo trước sẵn sàng rồi hết. Nàng nói rằng thằng Duyên đã có một số tiền là một ngàn hai trăm đồng bạc rồi, nàng gởi số bạc ấy tại nhà băn Đông-pháp.

Nguyễn-mẫu nghe thấy nói thì nét mặt vui cười và nói rằng : Vậy sao ?

— Thưa mẹ, con nghe nói số tiền ấy, con hỏi rằng : cha chồ, từ ngày sanh thằng Duyên ra tới bây giờ mà có của kiếm chắc lót được tới một ngàn hai trăm đồng bạc hay sao ?

Nàng mỉm cười, nửng ngự dây lát rồi nàng nói thật rằng có một người nàng không quen biết (mà nàng tưởng rằng người ấy chắc là cha ruột của thằng Duyên) có cấp một số tiền cho thằng Duyên mỗi năm là hai trăm năm chục đồng, mỗi kỳ ba tháng. nàng đem phòng No-te Ê-ma mà lãnh số bạc ấy.

Con nghe nói lãnh tiền tại phòng No-te E-ma thì như đã vạch mở trí khôn của con vậy, con không còn nghi hoặc chi nữa rằng nàng thật là em cha người tình của anh con. Thằng Duyên rõ ràng là con của anh con, con người cấp dưỡng số tiền ấy thì nào phải ai đâu, người ấy là mẹ đây, phải không mẹ

Con biết vậy con mừng quá mà con ráng cượng, giả mầu như con không có can phạm tới, con không hề biết chi hết. Dầu biết vậy là con độ mà biết chớ chưa có chi làm bằng mà dám chắc rằng quả thiệt như vậy nên con muốn cho có bằng cớ chứng chắc xác.

Nàng nói tiếp rằng : Nhưng tiền của tôi lãnh tại phòng No-te thì tôi đâu gởi vào băn Đông-pháp mà chớ cho thằng Duyên khôn lớn.

Thưa mẹ, nàng ở như vậy, nàng làm như vậy, mẹ nghĩ cho sao ? có phải là đáng khen đáng mến chăng ?

Nguyễn-mẫu nghe thấy nói, bà đồng lòng, hai mắt chảy ròng nước mắt, bà nói rằng : Phải ấy con, nàng thiệt đáng khen đáng mến. công cuộc nàng làm cũng đồng đến lòng mẹ nữa.

— Thưa mẹ, mà mẹ không biết nàng dùng khan xinh lịch thế nào, tánh tình nhu nhã làm sao mẹ cũng không biết nàng là gái chính chuyên, cẩn thận, đề đặt, và lòng nàng tốt lắm.

Nguyễn-mẫu nghe thấy nói thì hai mắt nhìn thấy cách rất thương xót mà không nói rằng chi hết.

Thầy tiếp : Thưa mẹ, khi con từ giã nàng mà về thì con xin nàng hứa với con rằng bữa chúa nhựt tới đó con sẽ gặt được nàng lại nơi cùng tại vườn thú. Nàng rằng nàng không chịu hứa lời với con, làm cho con phân giải đến đầu. chừng con nói con xin gặp nàng lại là bởi có việc rất cần ích cho nàng và nhứt là cho thằng Duyên. Tuy vậy mà nàng cùng bà đồng, rất lấu rồi nàng mới hứa chịu.

Qua bữa sau, con đến phòng No-te mà hỏi ông E-ma con không được một lời chi cho con hiểu biết về việc tiền cấp dưỡng đó hết, vì ông nầng không chịu phân tỏ, ông nói rằng phận sự của ông buộc ông phải kín miệng, y như lời con đã thưa với mẹ rồi đó. Bởi vậy nên con phải xét suy lại rất chính chắn mà độ cho ra việc đó : một là hai chị em, gương mặt và hình thù giống hệt như nhau ; hai là cái tuổi của thằng nhỏ với cái năm anh con tị trên thì cũng gần nhau nên con không cần hồ nghi chi nữa. Bởi vậy nên con muốn thưa lại cho mẹ rõ, mà bởi mẹ ở mình, con trưởng không nên nhưn lúc đó mà khêu khích đến buồn thêm nơi lòng mẹ.

Kế tới bữa chúa nhựt, tuy con chưa hỏi mẹ được thì con chưa có lời gì quyết nhứt mà dám phân tỏ cùng nàng, dầu vậy con cũng gứt chặc lời hứa, con có đến vườn thú mà gặp nàng. Con tới đó sớm một chút, con chờ nàng đứ lắm, con phải rán nhẫn lòng mà đợi nàng, vì đợi đó con coi một phút đồng hồ lâu như một giờ vậy. Con duy có đến đó mà gặp nàng, chớ tại nhà nàng, tuy là con biết, mà nàng không cho con tới đó.

(Mai tiếp)

TIỂU QUẢI

Mầy đã hết đia nước mắm trong ấo tro rồi còn gì ?

— Bẩm ông, không sao, dưới nhà bếp còn hiếm, để tôi đem đia khác lên cho ông dùng.

SAIGON. — IMP. DU LỤC-TỈNH TÂN-VĂN TIRAGE 3.500 EXEMPLAIRE Le Gérant : LÂM-VĂN-NGỌ.

Enregi: 264930 Saigon le 22-2-26

XE MAY ĐẠP
CỦA HÃNG M. CAFFORT
HIỆU:
«ALCYON»
KHÔNG KỂ THỬA AI

Đua đường trường công là đua tại trường thi hiệu ALCYON đều lấy giải nhứt luôn luôn.

Kỳ 24 Mai 1925, cuộc đua Saigon — Bozman — Saigon 90 km. M. Didou hạng nhứt cỡi xe ALCYON.

Kỳ 10 Mai 1925, cuộc đua tại trường đua:
1.000 thước M. Célloouri hạng nhứt cỡi ALCYON.
20.000 thước M. Tran-van-Chanh hạng nhứt cũng cỡi ALCYON.

M. CAFFORT.
N° 23, 30, 36, Rue Catinat. — SAIGON

CÁC PHỤ-NỮ'

Các Bà thường vẫn ước ao làm sao cho con được sức khỏe mạnh-dạn, không đau ốm khi nào. Tưởng việc ấy không khó, là vì hễ trẻ bé được chừng 8 tháng sắp lên, thì các Bà cứ mua thứ bột kêu là FARINE PHOSPHATÉE LAROUSSE mà cho nó ăn, rồi tự-nhiên nó mạnh giỏi và mập-mạp khỏi lo nó đau răng, đau phổi hay đau ruột. Từ đó cứ lớn lên mãi.

Thứ bột LA FARINE LAROUSSE ở các nhà bào-tế sư đều có bán.

ĐẠI-LÝ Ở ĐÔNG-PHÁP
Pharmacie Principale
L. SOLIRÈNE
SAIGON

CÔNG-VĂN

Vì lời nghị quan Nguyên-soái Nam-kỳ ngày 15 Octobre 1925.

Định cho những người kể tên trong bản sau này khẩn đơn những số đất nhà-nước có số hiệu hoa đồ kê trong bản ấy theo như các khoản sau này.

Hạt Gladinh

Tổng Long-tuy-ha. — Làng Vinh-an-tay.

TÊN người khẩn	SỐ HIỆU tờ họa đồ	SỐ HIỆU số đất	SỐ mẫu sào
Làng.....	1	11	0 64 00
Ng.-v-Hai.....	»	57	0 26 00
Tr.-v-Tuy.....	»	86	0 21 60
Ng.-v-Truoc...	»	92	0 22 10
Ha-thi-Can....	»	93	0 15 10
Làng.....	»	122	0 11 05
Tr.-thi-Lua...	»	115	0 16 50
» ...	»	116	0 19 10
Làng.....	»	123	0 66 80
Tran-v-Keo ...	»	151	0 25 80
Ng.-v-Soc.....	»	180	0 16 50
Ng.-v-Son....	»	181	0 28 00
» ...	»	182	0 20 50
» ...	»	183	0 15 00
Ng.-v-Ngoc....	»	191	0 40 10
» ...	»	193	0 06 00
Làng.....	»	194	4 90 70
Lê-v-Dung....	»	195	1 28 10
Tr-v-Khar (kể hưởng gia tài)	»	200	2 77 30
Ng.-thi-Xom...	»	204	1 42 60
Làng.....	»	206	1 50 10
Ng.-thi-Tieng...	»	243	3 09 90
» ...	»	244	0 42 50
Hà-v-Cu	»	249	1 66 00
Pham-v-Dieu...	»	280	1 27 10
Ng.-v-Lai....	»	306	0 74 00
Lê-v-Xua....	2	16	0 94 60
Lê-v-Ben.....	»	17	0 54 35
Lê-v-Chung ...	»	21	1 03 60
Lê-v-Thinh...	»	27	0 80 00
» ...	»	28	0 24 00
» ...	»	29	0 40 40
» ...	»	30	0 31 90
» ...	»	31	0 29 00
Lê-v-Cheu (kể hưởng gia tài)....	»	32	0 12 50
» ...	»	33	0 29 90
» ...	»	34	0 17 50
» ...	»	35	0 31 90
Ng.-v-Tau....	»	37	0 07 00
» ...	»	38	0 30 40
» ...	»	39	0 08 00
» ...	»	40	0 61 90
» ...	»	41	0 90 40
Bui-huu-Dinh...	»	50	0 39 50
» ...	»	51	0 30 10
Vo-v-Thiep...	»	56	0 20 00
Ng.-v-Si.....	3	61	0 60 40
» ...	»	62	0 15 00
» ...	»	63	0 25 90
» ...	»	64	0 19 50
» ...	»	65	0 68 40
» ...	»	74	0 05 00
Ng.-van-Lai....	»	90	3 44 50

Người khẩn phải lập tức đóng thuế đất lấy.

Số đất khẩn này chẳng đặng nhượng hay là bán cho người ngoại-quốc mà không có phép quan cho trước cho mình bạch.

Nếu bán hay là nhượng mà trái các khoản trên đây thì phải bị hủy bỏ vì việc chung.

TENTEZ LA FORTUNE
ouvrez lui votre porte

CHỈ XUẤT RA 15 QUAN MÀ TRÚNG ĐƯỢC
500.000 quan
HÃY MUA
Một cổ phần PANAMA à lots

Trả trước 15 quan, rồi kỳ đó trong 16 tháng trả mỗi tháng 20 quan, chiếu theo luật định ngày 12 Mars 1900, bảo kiết chắc chắn cho những vị mua.

Khi trả tiền kỳ đầu thì quí vị sẽ tiếp đặng một số vé. Quí vị sẽ được dự vào các kỳ xổ số cho đến khi số của quí vị trúng mới thôi. Mỗi một cái vé «Bon PANAMA» đều phải trúng một lot từ 500.000 quan, hoặc phải hơn lại 400 quan.

CÙNG NHƯ CHO VAY NHƯNG VỪA ĐẶNG CHẮC LẠI VỪA ĐẶNG LỢI
Có đến 200.000.000 quan cho trúng
SẼ GỞI CHO KHÔNG QUÍ VỊ GIẤY DÒ SỐ ĐÃ XỔ RA — MỖI NĂM XỔ BỐN KỲ
Ngày 15 Février, 15 Août, 16 Mai và 15 Novembre

MUỐN DỰ VÀO CUỘC XỔ SỐ, HÃY GỞI 15 QUAN TIỀN TÂY CHO
BANQUE NOUVELLE, 8, Rue Papère, 8, MARSEILLE (France)

Sulfoïdol ROBIN

Trị rất thần hiệu trong các bịnh đau lâu năm từ họng vô trong phổi
(Ho lao, Ho lồn, Trùng thiệt vân vân)
Bịnh đau trong lá gan và bị thuốc độc vào ruột, bao tử
Đau mình lâu năm đến rút xương lại, bịnh đau ngoài da

Có làm ra hột nhỏ và có viên trong như hột chuỗi, mùi thơm (khác hơn các thứ thuốc khác có dụng sanh mà chế) và chẳng hề làm tả.

Có làm ra bọc chai nhỏ để chít, thứ nầy mạnh lắm để trị đau nhứt xương cốt đang hồi dữ và ho hung lâu ngày.

Có làm ra thuốc dán mát, để trị bịnh mọc mục, sần da, nổi mục cả về, ghẻ vân vân

Phải đòi có hiệu ROBIN và đừng chịu mấn chi khác ráo
Có trữ tại Thượng-đẳng Dược-phòng L. Solirène *trước nhà hát SAIGON*
Bào chế tại nhà ROBIN, số 13 đường Poissy-Paris

Tẩy sạch nề trước
giết chết cả loại côn-trùng và vi-trùng độc ác
Giá rẻ mà lại tốt hơn các thứ khác giá 0$ 50 một thùng nhỏ

Kính cáo cùng đồng bang đặng rõ: Lục-Tỉnh-Khách-Lâu bấy lâu nay của M. Trần-quang-Nghiêm nay đã sang cho thì là M. Nguyễn-minh-Ngọc đứng Chủ-Tổng, từ tháng Août cho đến nay thì ta bổ cho sang lại cho tình khiết việc trong phòng đàn đã đã hoàn toàn. Còn trong phòng bài đàn đã sơ khiếm cho vừa lòng quí khách.

Các bạn ngày thì có chanson gát, ban đêm lại hạch gardien gát.

Ấy vậy việc trong phòng đàn đã tốt đã sẵn đặt yên rồi, còn như quí đang quí thầy đi có xe hơi, muốn để lại phòng thì cũng có chỗ để, còn như muốn thong thả nữa thì có Garage riêng một cái xe một cửa, chìa khóa mình cầm, khỏi lo trầy trụa chi cái xe, vì là cái Garage của tôi lớn lắm.

Vậy ngày nay tôi đã cần mang trong người cho vừa ý quí khách, nay tôi kính thỉnh quí đang cùng quí thầy cần đặt đi Saigon ghé lại phòng tôi mà nghỉ một lần cái có ý như mấy lời tôi nói trên đây không.

Vậy tôi lấy làm thâm cảm trong lục-chân có lòng giúp chú đồng bang đặng mua cần bộ tôi lấy làm đặt cơ vô cùng.

Chủ nhơn kính thỉnh
LỤC-TỈNH-KHÁCH-LÂU
102, d'Espagne Saigon

Quảng cáo đồng bang

Hãy Đông-Pháp nầy có một mình nhà thuốc nầy bán rẻ hơn hết
Khách ở Lục-châu gởi thơ mua hoặc nhiều hay là ít, không có tính tiền gởi

Feuilleton n° 98

NẶNG NGHĨA PHẢI CAM

« Ý ấm rấp tội ngang qua biển. Không hiểu tin đâu đó cực đông. Trách chi những khách mà không Thường hay mắc phải vào vòng truân chuyên

HỒI THỨ IX

(Tiếp theo)

Sáng ngày, sau khi Ngọc-Sương dậy lo cơi tiệ-ở mở cửa dọn hàng ra buôn-bán xong nàng cứ thơ-thẩn bước ra bước vào, hết đứng lại kiếm chỗ ngồi, ngồi rồi lại tìm nơi đứng. Trong lòng hồi-rối, xem bình lấy làm dả-dượi ê-ê; có lúc nàng nhìn trộm bà Đỗ-Thị mà rưng-rưng nước mắt, thầm than rằng: « Trời đất ôi! Mót năm ngoài nhờ ân người đem về nuôi dưỡng, nay bằng-không lại nỡ lòng nào dành bỏ ra đi; dẫ vậy lại còn chẳng được một tiếng gọi răng, thì hà chẳng lối đạo làm người xử thế. » Nhưng tay nàng buồn thương chua xót, tiếc nghĩa hoài ân mà thầm than trộm thở vậy mặc dầu, chớ dễ dám chẳng vì tai hoạ hầu kề mà không đành dứt bỏ...

Còn đang nghĩ suy lưỡng-lự xa gần, phút chốt ngó ra thấy mặt trời đã vượt lên cao-mũ. Mà nào nàng có tưởng nhớ đến công-việc chi đâu! Bấy giờ bà Đỗ-Thị mới lấy làm lạ bèn bảo: « Uả con Hai, sao đến bây giờ con chưa lo sửa sạng đặng đi chợ đi con? Hay là trong mình con hôm nay khó-ở thế nào, nên từ sớm "đến giờ mở xem hình con đặt-để ẩ-một lẫm vậy! Như con liệu đi được thì đi, còn như không thì thôi, con cứ để một mình con Lựu nó đi cho cũng đặng; chớ đừng có ráng không nên đa con! » Thương ôi! Càng nghe bà hỏi-han khuyến-nhủ, khiến cho nàng càng thêm phát động tâm tình; đau-đớn tự kim châm vào dạ. Nhưng vậy mà nàng dễ dám để lậu tiếng chi; vừa nghe bà nói dứt, Ngọc-Sương liền ráng gượng giả vui đáp: « Thiệt chẳng rõ sao mà trong mình con hôm nay nó bần-thần quá, dường như muốn đau; song không sao, con đi được để con đi cho khuây-lãn. »

Nàng nói đoạn liền lật-đật vào trong trang-điểm, thay xiêm đổi áo rồi cũng con tử xách rổ ra đi cho.

Ngọc-Sương đi chợ! Buổi đi chợ nay là buổi gì; có phải như những buổi thường kia mà đi mua ăn rồi về chăng? Tưởng thật là không, trong cái buổi đi chợ nay có lẽ là cái buổi của nàng dùng lấy cơ-hội mà chồi, bước lên đàng, để tránh nỗi tai bay họa gởi.

Bởi nên-khi nàng mua ăn xong rồi, liền giả ý như còn mắc ở nán lại đăng kiếm mua vật gì, trao rổ đồ cho con tớ-ở bưng về và dặn: « Thôi, em hãy bưng về trước đi, và như ông bà có hỏi thì em nói cô còn ở lại sau để mua đồ rồi cũng về trong giây-lát. » Thật trong cơn nàng trao rổ đồ và dặn-dò con tớ-ở mấy lời, chẳng khác nào muối xoát lòng, kim châm dạ, xốn-xan đau-đớn vô-cùng; nhưng mà con tớ nào có rõ âm hao, nghe vậy cũng ngỡ chắc rằng thiệt vậy, nên dạ rồi quáy-quả bưng về một nước...

Có đó đâu, ông bà ở nhà trông đợi đến trọn một buổi mai cũng chưa thấy tăm dạng gì về; nhớt là bà, càng vừa thở hào-hển mà vừa nói. Bà Đỗ-Thị thấy vậy ý lấy làm mừng, ngỡ chắc rằng nàng đã về nhà rồi; chẳng dè không phải, chẳng nói ra mới hay rằng lục được bức thơ của nàng viết để lại cái dưới đầu nằm, hồi sớm mai nầy sau khi nàng đi chợ rồi, thì nàng đã dặm ngàn trời bước.

(Mai tiếp)

Hãng buôn E. HEUMANN

102-104, đường Mac-Mahon — SAIGON

Xin hãy hỏi mua tại hãng nầy các thứ rượu như:

Champagne hiệu CHAUVET sec, hay là 1/2 sec.
Champagne hiệu PRIEUR sec, hay là 1/2 sec.
Champagne hiệu JOLLY 1/2 sec.
Rượu bọt : CHATEAU DE BEAULIEU.
Rượu mạnh IZARRA.
Rượu mạnh PERE KERMANN.
Rượu rơm hiệu BLACK HEAD RUM.
Rượu rơm hiệu BRIAND.
Sirop làm bằng Pháp đủ thứ CAZANOVE.
Hiệu BRIAND brandies ngôi sao.
Rượu MUSCAT lại xứ *Frontignan.*
Rượu chát thứ tốt và thứ thường dùng tại xứ BORDEAUX và BOUGOGNE và còn nhiều hiệu khác rất tốt như: JOURNU, BOUCHARD, TURPIN, FAIVELEY.
Chocalat có sữa bằng bột hiệu ELESCA.
Mâu thiệt tốt để dùng trong nhà hiệu LA MIDINETTE.
Có tiếng dịch chữ Quốc-ngữ rất tiện.

Thuốc NÉOPTOL để trừ khử vi trùng và phòng sự vệ-sanh trong nhà.
Dầu thơm hiệu GELLÉ RIGAUD, LAMOTTE,
Nước sức tóc — Đủ các thứ.

Phải ngừa thuốc giả

Kính lời tỏ nói lục-châu chư-tôn được rõ: những các thứ thuốc Cao-đơn hoàn-tán, của bổn đường đem là thuốc của ông lương-y VI-É-SANH bổn thân ra công sản xuất các thứ được mới mấy đanh sao, mà chế luyện cho đặng tinh thiện tinh mỹ, rồi mới đem ra mà cứu cứu giúp đời, dùng hình ông phát mập ma làm kỳ hiệu. Xưa nay cứu sống mang người, lấy số ngàn muôn mà kể, khắp cả hoàn cầu thảu đều xưng danh tụng đức, thiệt bằng đường mùng chẳng xiết chi.

Chẳng qua đời mới dùng nhiều kẻ gian nó giả dối lợi, chẳng kể tổn nhơn hại mạng, nên nó dùng các thứ thuốc rất xấu kém mà chế ra các thứ cao đơn hoàn tán rồi nó phải đeo hiệu NHỊ THIÊN ĐƯỜNG (NHỊ THIÊN... ĐƯỜNG) hay (TIÊN... ĐƯỜNG) vân vân... và làm giả y theo những nhãn hiệu giống hệt như của bổn đường vậy mà gạt bịp khắp cả hoàn cầu bấy xem cho kỹ thì ắt biết giả chơn.

Vậy từ nay ... thuốc của bổn đường thì phải nhìn có kỹ chữ hiệu NHỊ-THIÊN ĐƯỜNG và hình ông phát mập thì mới khỏi lầm và giả mạo.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
38 rue de Canton 38 — CHOLON
Chủ nhơn cẩn cáo.

Giá:

Hiệu « REINE DES MONTRES » vàng Huê-Kỳ		8	00
Id.	Id.	có dây chuyền	10	50
Id.	Id.	có dây chuyền và hộp đựng	11	00

Hãng MAGASIN UNIVERSEL.
Nhà R. CHOMIENNE,
Place du Théâtre.

NHÀ THUỐC ÔNG

L. SOLIRÈNE

ở ngang nhà hát TâySaigon

Có một mình hãng lớn như Dược-phòng L. SOLIRÈNE mới bán được rõng thuốc thượng hạng, đã tinh-tấn nhứt, giá lại rẻ không nơi nào sánh kịp; bởi nhờ cách sắp đặt vén khéo, sự buôn bán thạnh-vượng nên có thể sỉ thuốc tốt và rẻ không có nhà thuốc nào như đây mà sỉ được (sỉ nhiều thì giá rẻ là lẽ thường).

Sự bền vững trong sáu chục năm trời là cái dấu bảo kiết chất sự ngay thật trong nghề thương-mãi của chúng ta vậy.

BÁN SỤC GIÁ NHIỀU:

Dầu nhựa giá hàng nào mỗi món đều tăng lên, song nhờ giá bực quan lên cao, nên có thể bán rẻ được.

Quí khách có cần dùng mua thuốc xin phải nhớ giá trước và xin mời đến tận nơi mà coi cho biết những kho trữ thuốc của Bổn-hiệu.

Ở xa bất kỳ mua nhiều ít cũng không tính tiền gởi.

Rất hữu dụng — Rất cần ích

Ca-nôt hơi, Ghe thuyền có máy

Cho các vị đồn điền, các vị nông gia, mấy người lãnh chở chuyên.

Chúng tôi có trù nghĩ chế ra dụng một kiểu rất tiện dụng cho các ngài.

Chúng tôi cũng lãnh lắm lại vẽ sửa các thứ Ca-nôt và máy móc khác.

Gởi cho không những kiểu, bản đồ, hình giảng văn văn không buộc phải mua

SOCIÉTÉ D'ETUDES & D'ENTREPRISES DE NAVIGATION AUTOMOBILE
160, Rue Paul-Blanchy, Saigon

TỪ BỮA NAY TỚI ĐẦU NĂM TÂY MÀ THÔI!

NHƠN DỊP
LỄ TẾT TÂY NÊN HẠ GIÁ
NHIỀU CHO
Xe máy con nít và Xe máy nhỏ

Có cho riêng mấy người mua

Hãy đến xem hay là viết thơ cho hãng:
AU SPORTIF FRANÇAIS
135, Rue d'Espagne, Saigon.

Cũng HẠ GIÁ xe máy người lớn

ĐÔNG-PHÁP CÓ MỘT!

KIẾN TÊN SÁCH của PHÁP QUỐC và CHÂU ẤU — LÀM KIẾN SỬA MẮT — BÁN SỔ THỜ CON MẮT MÀU TRẮNG NGỌC MẮT TY-SUẤT, CHẲNG THỂ MẤT NƯỚC

Bán Kiến đo theo tòa Lương-y kỹ-lưỡng.

XƯỞNG RIÊNG LÀM KIẾN THEO Y-KHOA
CỦA NHÀ THUỐC CHÁNH L. SOLIRÈNE
Ở NGANG NHÀ HÁT TÂY
SAIGON

Đang tự Ông O. HERBERT, thiên-nghệ đã sự kiến mắt, Cả Giếng bằng Thích Paris.

CÓ BÁN: Máy kẹp-kính — Ống dòm — Ống kính tinh-biểu — Ống Mau-lính-chấm. Các đồ khí dụng đồng-đẳng.

KIẾN MẮT "CRISTAL AMERICAIN"

Kiến "Cristal Américain" của chúng tôi bán, trông theo con mắt, xem lỗ hơn, sáng hơn kiến thường bốn chục phần. Đông mang đọc sách, viết bài luôn giờ nầy sang giờ nọ mà chẳng chút mỏi mắt.

Mang trong giữa ánh-sáng mặt trời rất mát, chẳng lóa mắt mà vẫn mình xem cũng chẳng đổi mầu.

Mỗi cặp kiến có cho giấy bảo-kiết năm năm.

Cho kẻ nào mà cần phải đang hai thứ kiến (kiến xem xa và kiến trông gần), chúng tôi lại có chế thứ kiến riêng hai lớp, phương chẳng thể biết được. Dùng một cặp mà xem xa gần đều đặng không cần phải có hai cặp.

Sợng ray-vàng của hiệu-Quốc cũng tốt như sợng vàng thiệt vậy, bền kiết trong mười hai năm.

VIN TONIQUE ET BI-NUTRITIF

Du Docteur RIP

Vệ-sanh TỬU *của Lương-y* RIP *chế ra*

Thứ thuốc rượu nầy là vị đại bổ gân cốt chẳng là trên kiện tinh thần, bất kỳ là bao nhiêu tuổi đầu uống đặng cả. Nhưng kẻ tuổi cao khí lực suy giảm, nội thấy ngày xuân đa thêm mỏi, bổ vững rượu nầy vô, thì ắt đặng cả lên thành đồng, chẳng mấy tươi tốt coi như trẻ, lại mạng hơn xưa.

Còn con mắt liệt nhược, đến bà mỗi mắt, có huyết bạch, có chêm, nương xe nao tổn tinh thần, bổ vững rượu nầy vào thì mạnh mẽ lắm bội, đa thị đổ sáng, tinh thần trán kiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trữ bán tại tiệm thuốc Tây ở đường Marins số 189 Cholon.

Dépôt Pharmacie France-Chinoise 189 Rue des Marins Cholon.

Nº 51

HỒNG-GIÁP-TỬ

Luận giải HOÀNG-LIÊN HỒNG-CHI.

THIÊN THỨ NHỈ

BÀNG-KIM-LIÊNG RA MẮT

II

Hồng-giáp-Tử cười rằng: « Có hãy lòng tai nghe tôi đây! Khi nầy tôi có nói với cô rằng nếu đến bốn giờ sáng mà không có mất tôi tai nhà Xét thì ông Hầu-tước sẽ bị sắp bố-bẫy cho tôi bắm thủ, phải không?» Nàng Kim-Liêng đáp: « Phải, người có nói với ta đến đó! » Hồng-giáp-Tử cười rằn: « Lời nói ấy là lời nói ngoa. Tôi chưa gặp ông Hầu-tước. Tôi không biết ông Hầu-tước có ở tại nhà Xét hay không. Tôi chẳng có ra lịnh chi, mà ngài cũng không phải bị sự nguy gì cả. Đó, có để rõ thấy rằng thân tôi trở trụi, sạch không, chẳng có một món gì, dùng làm lợi khí. Tóm lại, cô nắm mấy bức thơ trong tay cô! Ông Hầu-tước chẳng phải bị sự nguy gì! Không ai ngăn cấm cô, chẳng cho cô lại giựt dây chuông, gọi sắp gia-đình! Vậy thì cô hãy giựt dây, cầu cứu đi. Sắp gia đình của cô sẽ vào, vây bắt tôi. Trọn một phái lính mật-thám, trọn một đảng hình tuần-cảnh tại thành Luân-đôn chẳng làm chi tôi rồi. Nay một mình cô, phép mảnh cánh chuồng, mà cô bắt tôi đơn, đem nạp sống tôi, thế thì cô chỉ là danh tiếng bằng.... thế thì vừa lòng cô lắm lắm...» Hồng-giáp-Tử nói mà nghiêm nhiên, chúm chím miệng cười gay, khoanh tay trên ngực, ngó ngay mặt Bạng-kim-Liêng. Nàng Kim-Liêng cặp mắt đỏ hào-quang mặt mày biến sắc, run rẩy cả mình, đứng không muốn vững. thốt rằng: « Thiệt ngươi rất tào gan mới dám phân mấy lời như thế với ta » Hồng-giáp-Tử hỏi: « Vậy sao? » Nàng Kim-Liêng tiếp: « Phải! ta có lời thề nặng, hễ gặp người thì không thể đang người. Nhưng người như ta đây, hễ muốn giết người thì đừng lợi khí mình chánh, chớ không thêm: quyết giết người lại dùng lợi khí để hèn. Ta khen người có trí mới đem thân trở trụi, biến trước mặt ta, đẹp mặt bao mấy mươi lợi khí, vì ta chẳng thể hại người có thể đang Ngươi hãy lấy mấy bức thơ lại, ta cho người thong thả ra khỏi nhà nầy, ta không lòng nào bắt người giữa phủ họ Bạng hết. » Hồng-giáp-Tử nghe dứt lời liền đổi sắc mặt ra nghiêm, chúm chím miệng cười gay, khoanh tay trên ngực, ngó ngay mặt Bạng-kim-Liêng. « Ở có! Tuy có chưa phải là người đàn-bà tối tức vọng, tim kiếm mấy mươi năm trời, song trong lời cô nói ra, cũng được có chút nết lành của người đàn-bà ấy. Tôi mong rằng người đàn-bà ấy sẽ là cô vậy! » Nàng Kim-Liêng cười lại rằng: « Thiệt vậy sao? Ta không ngờ đa! » Hồng-giáp-Tử: « Thiệt như vậy! vì cái mối thù của cô là mối thù minh chánh. » Nàng Kim-Liêng: « Mình chánh thì có mình chánh, nhưng nó sẽ kịch liệt, hung tợn lắm. người biết không? » Hồng-giáp-Tử: « No kịch liệt chừng nào, nó hung tợn chừng nào, lại càng dễ cho tôi thi hành cái sở vọng của tôi chừng nầy. » Nàng Kim-Liêng trố mắt, thốt rằng: « Người cũng có sở vọng nữa sao? Ta có được biết sở vọng ấy là thế nào chăng? » Hồng-giáp-Tử: « Toi đó, đây là cốt ý muốn cắt nghĩa cho cô được biết cái sở vọng ấy. » Nàng Kim-Liêng: « Ta sẵn lòng nghe người. » Chuyện nầy nàng ngồi chăm bẵm Hồng-giáp-Tử chờ không còn sụp mặt xuống nữa. Nàng ngồi dựa vách, Hồng-giáp-Tử đứng trước mặt nàng, dựa hông vào cột. Giờ tuy đã khuya nhưng ai trông vào cảnh phòng thì cũng đoán cho là nàng Kim-Liêng đang tiếp chuyện hoặc với khách sang trọng, hoặc với ba cảnh nàng, hoặc với anh ruột nàng, chớ nào có ai biết rằng hai đáng tương khắc như thủy với hỏa, một trắng một đen đâu? Chàng mở lời mộc cách khiêm cung rằng: « Thưa cô! cô hãy còn tươi tươi tuổi liễu, lịch lịch tiết xuân, gái có co, sắc có co, cai chí quyết đoán có cũng có. Lạ thêm có là một nhà sang ca nơn hết trong cả xứ Anh-quốc. Cái mục-đích của cô đại sẽ đặng tân thành. » Nàng Kim Liêng: « Ta trông mong đều ấy lắm! » Hồng-giáp-Tử: « Khoan đã! Cô hãy còn chưa hiểu. Tôi nói là tôi nói cái mục-đích về sau cô sẽ đạt kia, chớ cái mục-đích của cô bây giờ, ai mà kể ra chi? » Nàng Kim-Liêng cười rằng: « Mục-đích về sau là mục-đích nào? »

(Mai tiếp)